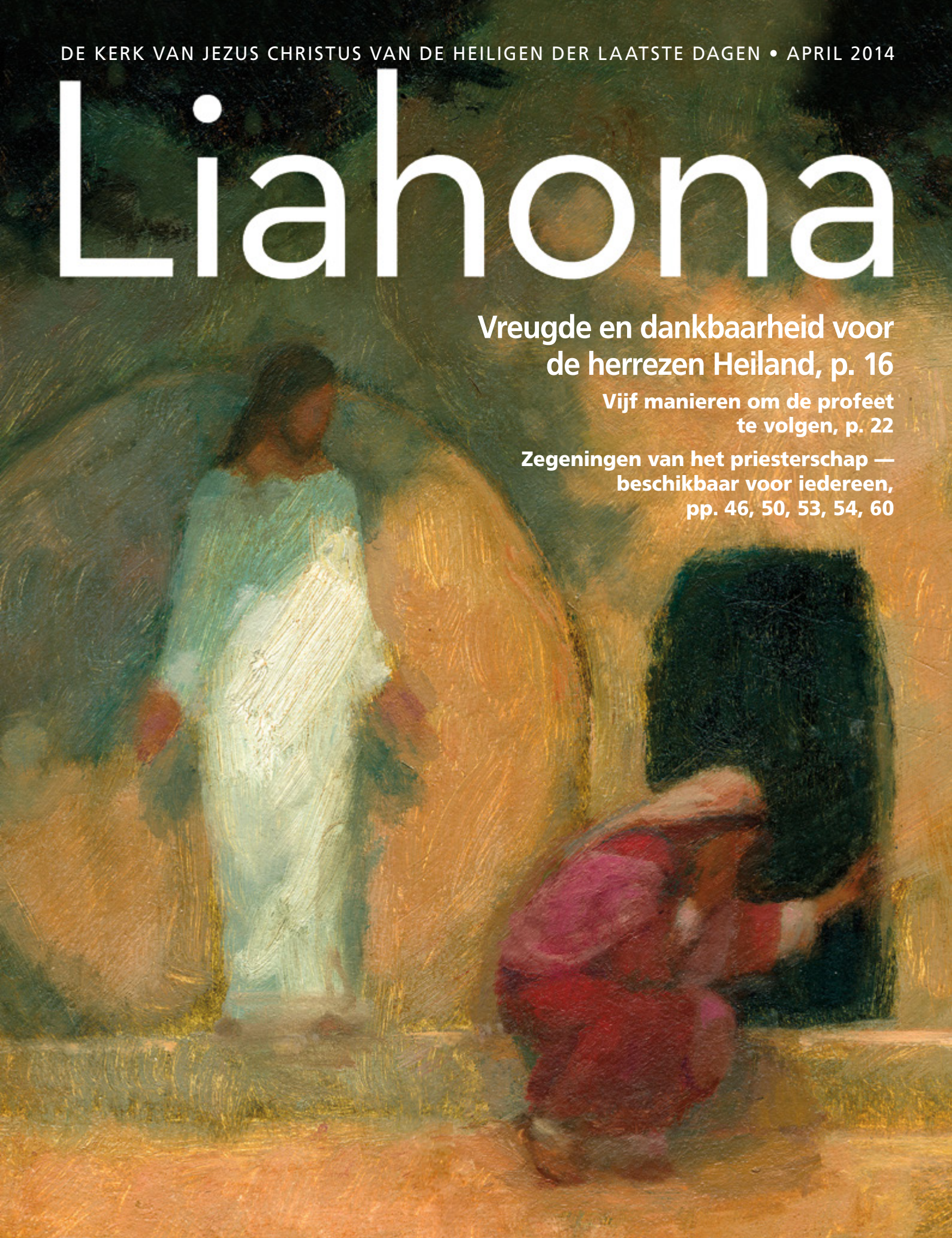

Liahona

Vreugde en dankbaarheid voor
de herrezen Heiland, p. 16

Vijf manieren om de profeet
te volgen, p. 22

Zegeningen van het priesterschap —
beschikbaar voor iedereen,
pp. 46, 50, 53, 54, 60

*'Kan ook een
vrouw haar
zuigeling
vergeten, dat
zij zich niet
ontfermen
zou over het
kind van haar
schoot? Al
zouden zij die
vergeten, toch
vergeet Ik u niet.
'Zie, Ik heb u in
mijn handpal-
men gegrift.'*

Jesaja 49:15-16

BOODSCHAPPEN

- 4** **Boodschap van het Eerste Presidium: Stevig verankerd**
President Dieter F. Uchtdorf
- 7** **Huisbezoekboodschap: De goddelijke bediening van Jezus Christus: Heiland en Verlosser**

HOOFDARTIKELEN

- 12** **Wij zijn de handen van de Heer**
Neil K. Newell
Heiligen uit Brazilië, Ecuador, de Filipijnen en Rusland laten zien wat mensen in nood helpen betekent.
- 16** **Bijzondere getuigen geven hun getuigenis van de levende Christus**
Leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen getuigen van de Heiland.
- 22** **Volg de profeet**
Ouderling William R. Walker
We kunnen deze vijf lessen leren uit het voorbeeld van president Thomas S. Monson.
- 26** **Pioniers in het buitenland: De Filipijnen: geestelijke kracht op de eilanden der zee**
Ondanks de natuurrampen en economische moeilijkheden in de Filipijnen, hebben de heiligen daar een geweldige groei doorgevoerd.

- 32** **Het heilsplan gebruiken om vragen te beantwoorden**
LaRene Porter Gaunt
Het heilsplan geeft ons antwoord op fundamentele levensvragen.

RUBRIEKEN

- 8** **Profeten uit het Oude Testament: Mozes**
- 10** **Ons gezin, ons thuis: Over zeven dagen is het Pasen**
- 36** **Onder heiligen der laatste dagen**
- 80** **Tot we elkaar weerzien: Hoop putten uit de toekomst**
Stan Pugsley

OP DE OMSLAG

Voorzijde: *Garden Tomb*, J. Kirk Richards; kopiëren niet toegestaan. Binnenkant vooromslag: foto-illustratie John Luke.

40

40 Als je oog alleen op mijn eer is gericht

Katherine Nelson en Heidi McConkie
Fatsoen en ingetogenheid gaan verder dan alleen gepaste kleding dragen.

44 Profielen van jongvolwassenen: Bekering en offers in Finland

Melissa Zenteno

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoep.

Hint: waar houdt ze het meest van?

54

46 Mannen en vrouwen in het werk van de Heer

Ouderling M. Russell Ballard
Zowel mannen als vrouwen dienen deze waarheden over de rol van vrouwen in Gods koninkrijk te begrijpen.

50 Je voorbereiden om te dienen, dienen om je voor te bereiden

David L. Beck
Je inzet als Aäronisch-priesterschapsdrager zet de toon voor je verdere leven. Dat zit zo.

53 De macht om alle mensen tot zegen te zijn

Kerkleiders getuigen van de zegeningen van het priesterschap.

54 De zegeningen van het priesterschap thuis ervaren

Bonnie L. Oscarson
Hoe je thuissituatie ook is, je kunt priesterschapsmacht aanwenden om je familie tot zegen te zijn.

56 Een rein geweten schenkt vertrouwen

Ouderling Jeffrey R. Holland
Wanneer je gevraagd wordt om je priesterschap uit te oefenen, kun je daar dan met vertrouwen positief op antwoorden?

60 De poort en het pad

Zo kun je met de hulp van het priesterschap naar onze hemelse Vader terugkeren.

62 Vraag en antwoord

Wat moet ik doen als er op school een onderwerp wordt besproken dat tegen de leringen van het evangelie ingaat, zoals abortus?

64 Waar of niet waar?

David A. Edwards
Doe deze quiz en leer meer over de leugens van Satan.

68

67 'Dat is een makkie, opa!'

Ouderling Enrique R. Falabella
Raquel vond zichzelf te jong om het Boek van Mormon te lezen.

68 De belofte van Porter

Carole M. Stephens
Porter kwam zijn verbonden na — zonder dat hij het wist!

70 Jeugdwerk thuis: Het gezin staat centraal in het plan van onze hemelse Vader

Jan Taylor

72 Schitterend idee

73 De kei verplaatsen

Ouderling Terence M. Vinson
De Heer wil ons graag helpen onze problemen op te lossen — zelfs als ze klein zijn.

74 Vrienden over de hele wereld: Ik ben Dria uit de Filipijnen

76 Voor jonge kinderen

81 Portret van een profeet: Howard W. Hunter

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Hoofdredacteur: David T. Warner

Directeur bedrijfsvoering: Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteur: Ryan Carr

Redactieteam: Susan Barrett, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Leidend art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinkley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,

Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,

Gayle Tate Rafferty

Drukvoorbereiding: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Diestseweg 40/4, B-2440 Geel

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar LiahonaNL@gmail.com

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Neem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2014 Vol. 114 No. 4. LIAHONA (USPS 311)

Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan twee voorbeelden.

FOTO-ILLUSTRATIE DAVID STOKER

'Over zeven dagen is het Pasen', p. 10, en **'Bijzondere getuigen geven hun getuigenis van de levende Christus'**, p. 16: Sta in de week vóór Pasen elke dag met uw gezin bij een deel van het artikel stil. Begin op de zondag vóór Pasen de getuigenissen van het Eerste Presidium op p. 17 te lezen en volg de aanwijzingen in 'Over zeven dagen is het Pasen'. Lees daarna elke dag het getuigenis van twee apostelen en gebruik de Schrifteksten, liedjes en activiteit in 'Over zeven dagen is het Pasen' om een boodschap met het gezin te bespreken. Op paasavond kunt u de Bijbelvideo 'Hij is uit de dood verrezen' op lds.org/bible-videos bekijken (in diverse talen beschikbaar).

'Dat is een makkie, opa!' p. 67: Na het lezen van dit artikel wilt u misschien zelf ook uw stopwatch gebruiken! Lees als gezin een bladzijde uit het Boek van Mormon en houd bij hoe lang u er samen over doet. Schat op basis van die tijd hoe lang u er als gezin over zou doen om het Boek van Mormon helemaal te lezen. U kunt u voornemen om het Boek van Mormon samen te lezen. Stel desgewenst een schema op, bijvoorbeeld elke dag op een bepaald tijdstip lezen, om uw doel te halen.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen op languages.lds.org te vinden.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Algemene conferentie, 4

Bekering, 26, 44

Boek van Mormon, 67

Dienen, 12, 36, 38, 50

Eerbied, 76

Fatsoen, 40

Getuigenis, 62

Gevoel van eigenwaarde,

7, 12

Gezin, 46, 50, 54, 70

Heilsplan, 32, 37, 39, 70

Hoop, 80

Hunter, Howard W., 81

Jezus Christus, 4, 7, 10,

16, 76

Kerkgeschiedenis, 26

Monson, Thomas S., 22

Onderscheidingsvermo-

gen, 64

Oude Testament, 8

Pasen, 10, 16

Priesterschap, 46, 50, 53,

54, 56, 60

Profeten, 8, 22

Taalgebruik, 40

Tempels, 26, 44

Verbonden, 68

Verdriet, 37, 39

Verzoening, 7, 10, 16,

32, 76

Voorbeeld, 22

Vrouwen, 46

Welzijnszorg, 12, 36

Zendingswerk, 26, 62

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Tweede raadgever
in het Eerste Presidium

STEVIG verankerd

Onlangs was ik in de gelegenheid om op een groot schip langs de prachtige kust van Alaska (VS) te varen. Toen de kapitein met het schip in een afgelegde, ongerepte baai voor anker wilde gaan, woog hij eerst zorgvuldig de locatie en omstandigheden af, zoals de eb- en vloedbewegingen, de diepte van het water en de afstand tot gevaarlijke obstakels. Toen hij dat had gedaan, liet hij het anker zakken zodat het schip veilig en stevig verankerd zou blijven. De passagiers kregen zo alle gelegenheid om de spectaculaire schoonheid van Gods scheppingen te bewonderen.

Terwijl ik de kustlijn in het vizier hield, begon ik te beseffen dat het schip bijna onmerkbaar met het kleinste zuchtje wind en de onderliggende stroming wegdreef. Toch bleef het schip steeds onherroepelijk binnen een bepaalde cirkel, die door de lengte van het ankertouw en de kracht van het anker bepaald werd.

De kapitein had het anker niet op het schip achter de hand gehouden om alleen bij een naderende storm te worden neergelaten. Nee, hij had het vaartuig als preventieve maatregel voor anker laten gaan, en er zo voor gezorgd dat het schip niet naar onveilige wateren kon afdrijven of aan de grond vast kon lopen terwijl de passagiers en de bemanning zich veilig waanden.

Terwijl ik over die situatie aan het mijmeren was, drong het tot mijn pilotenbrein door dat hierin een fraaie gelijkennis schuilging.

Waarom we een anker nodig hebben

Het doel van een anker is een schip veilig en vast op de gewenste plek te houden of het schip bij slecht weer onder controle te kunnen houden. Alleen een anker hebben is echter niet genoeg om die belangrijke doeleinden

te verwezenlijken. Het anker moet solide en betrouwbaar zijn, en op de juiste manier op het juiste moment en de juiste plaats gebruikt worden.

Als individu en gezin hebben wij ook een anker nodig.

Tegenspoed kan ons, als een hevige storm, uit koers doen raken en op de rotsen stuk laten lopen. Maar soms zijn we ook in gevaar wanneer alles veilig lijkt — de wind zacht en het water rimpelloos. In feite kan het gevaar uitermate groot zijn wanneer we zo stilletjes afdrijven dat we het nauwelijks in de gaten hebben.

Het evangelie is ons anker

Een anker moet solide, sterk en in een goede staat van onderhoud zijn om gereed te zijn voor gebruik wanneer dat nodig is. Bovendien moet het aan een fundering bevestigd worden die het gewicht van tegengestelde krachten kan verdragen.

Uiteraard is het evangelie van Jezus Christus zo'n anker. Het is met een goddelijk oogmerk door de Schepper van het heelal bereid en biedt veiligheid en leiding aan zijn kinderen.

Wat is het evangelie, per slot van rekening, anders dan Gods plan om zijn kinderen te redden en in zijn tegenwoordigheid terug te brengen?

In het besef dat alle dingen geneigd zijn om af te drijven, moeten we stevig in het vaste fundament van evangeliewaarheid verankerd zijn. We moeten ons anker niet oppervlakkig op het zand van hoogmoed laten rusten of losjes aan het randje van onze overtuiging haken.

Deze maand kunnen wij in een algemene conferentie van de kerk naar Gods dienstknechten luisteren. Hun woorden, in combinatie met de Schriften en de influisteringen van de Geest, bieden een stevig en vast fundament

van eeuwige waarden en beginselen waaraan wij ons anker kunnen bevestigen. Zo kunnen wij in de stormen en moeilijkheden van het leven standvastig en veilig blijven.

De aloude profeet Helaman zei: 'Het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods, dat gij uw fundament moet bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm u zullen striemen, die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen' (Helaman 5:12).

Stevig verankerd zijn is van groot belang

In dit leven wordt ons anker meer dan eens op de proef gesteld en is er de verleiding om af te drijven. Maar als we op de juiste wijze in de rots van onze Verlosser zijn verankerd, zullen we standhouden — hoe krachtig de wind, hoe hevig het getij en hoe hoog de golven ook zijn.

Nu is een schip uiteraard niet bedoeld om in een haven stil te liggen, maar veeleer om het anker te lichten en de zeeën van het leven te bevaren. Maar die gelijkenis is voor een andere keer.

Op dit moment put ik troost uit de kennis dat het anker van het evangelie en de rots van onze Verlosser ons veilig op de plaats houden.

Een dergelijk anker voorkomt dat we gevaar en ongeluk tegemoet drijven. Het laat ons heerlijk genieten van de ongekennde schoonheid van de steeds wisselende en sublieme facetten van het leven.

Het leven is prachtig en de moeite waard. Wind, storm en stromingen kunnen ons ertoe bewegen tot zichtbare en onzichtbare gevaren af te drijven, maar de evangelieboodschap en de goddelijke kracht ervan zullen ons op onze koers terug naar de veilige haven van onze hemelse Vader houden.

Laten we dus niet alleen naar de toespraken van de algemene aprilconferentie *luisteren*, maar die boodschappen ook als een stevig anker in ons dagelijks leven *toepassen*.

Moge God ons bij deze belangrijke en essentiële opdracht zegenen en leiden! ■

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Besprek desgewenst het belang van een anker met betrekking tot de oversteek van Lehi's gezin naar het beloofde land (zie 1 Nephi 18). Wijs in het bijzonder op 1 Nephi 18:11–15, waarin Nephi is vastgebonden, de Liahona niet meer werkt en het schip een speelbal van hevige stormen is. Welke gevolgen kunnen ons treffen als we niet stevig in het evangelie verankerd zijn? Wijs ook op 1 Nephi 18:21–22 en bespreek hoe we veiligheid kunnen vinden door ons tot de Heiland te wenden.

De conferentie en ik

Sarah Deeks

Ik vond het weekend van de algemene conferentie altijd maar saai en lang duren. Maar na verloop van tijd ben ik het gaan waarderen en nu kijk ik er telkens weer naar uit. Het weekend van de algemene conferentie kan een geestelijk hoogtepunt zijn, maar die gevoelens verdwijnen zo weer op de achtergrond wanneer het normale leven zich op maandag aandient. De volgende ideeën hebben mij geholpen zo veel mogelijk profijt van de conferentie te hebben.

Ik bereid me op de conferentie voor door vragen op te schrijven. Vervolgens maak ik aantekeningen als ik antwoorden op mijn vragen krijg. Na afloop download ik de conferentietoespraken en muziek vanaf LDS.org naar mijn MP3-speler. Zo kan ik bij mijn dagelijkse bezigheden naar een toespraak

of lofzang luisteren. Ik vind het ook fijn om het conferentienummer van de *Liahona* te bestuderen. Ik markeer teksten en maak aantekeningen in de kantlijn van mijn eigen exemplaar. Tegen de tijd dat de volgende conferentie zich aandient, is mijn tijdschrift goed gebruikt. In ons gezin bestuderen we de boodschappen soms samen op de gezinsavond.

De geest vasthouden die we tijdens de conferentie hebben gevoeld en blijven leren van de boodschappen gaan niet vanzelf, maar zijn mij wel steeds tot grote zegen geweest. Ik heb zoveel kracht en leiding ontvangen op momenten dat ik die nodig had door de boodschappen van de algemene conferentie te bestuderen. Ik weet ook dat die boodschappen geïnspireerd zijn. *De auteur woont in Toronto (Canada).*

Jouw anker

Wat houdt je aan het evangelie verankerd? Trek een lijn van het touw in de hand van de jongen naar wat volgens president Uchtdorf veilige ankerplaatsen zijn.

Bestudeer dit materiaal onder gebed om te weten te komen wat u met de zusters moet bespreken. Op welke manier vergroot begrip van het leven en de zending van de Heiland ons geloof in Hem en is het een zegen voor hen over wie u door middel van huisbezoek waakt? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

De goddelijke bediening van Jezus Christus: Heiland en Verlosser

Deze boodschap maakt deel uit van een reeks huisbezoekboodschappen over aspecten van de zending van de Heiland.

Een van de voornaamste titels van Jezus Christus die zijn rol beschrijft, is Verlosser', aldus ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Het woord *aflossen*, [...] *inlossen of verlossen* [betekent] een verplichting of schuld afbetalen. *Verlossen of inlossen* kan ook redden of bevrijden door het betalen van een borg betekenen. [...] Al die betekenissen geven verschillende facetten van de grote verlossing door de verzoening van Jezus Christus aan, die volgens het woordenboek inhoudt: "vrijmaking uit de macht van zonde en dood."¹

Linda K. Burton, algemeen ZHV-presidente, heeft gezegd: 'Onze Hemelse Vader [liet] zijn eniggeboren en volmaakte Zoon voor onze zonden [...] lijden, voor ons verdriet en voor alles dat oneerlijk lijkt in ons eigen leven.

'[...] Een vrouw die jaren van moeilijkheden en verdriet had

meegemaakt, zei eens door haar tranen heen: "Ik ben me gaan realiseren dat ik net een oud briefje van twintig dollar ben — verkreukeld, verscheurd, vervuild, verkeerd behandeld en vol krassen. Toch [...] ben ik nog steeds de volle twintig dollar waard." Deze vrouw weet dat ze [...] genoeg waard was [voor God] om zijn Zoon voor haar, individueel, verzoening te laten doen. Iedere zuster in de kerk moet weten wat deze vrouw weet.²

Uit de Schriften

2 Nephi 2:6; Helaman 5:11–12; Mozes 1:39

NOTEN

1. D. Todd Christofferson, 'Verlossing', *Liahona*, mei 2013, p. 109.
2. Linda K. Burton, 'Is geloof in de verzoening van Jezus Christus in ons hart geschreven?' *Liahona*, november 2012, p. 114.

Geloof, gezin, hulp

Uit onze geschiedenis

In het Nieuwe Testament wordt over vrouwen gesproken die geloof in Jezus Christus oefenden, zijn leringen kenden en naleefden, en van zijn bediening, wonderen en majesteit getuigden.

Jezus zei tegen de vrouw bij de bron:

'Wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.

'De vrouw zeide tot Hem: Here, geef mij dit water, opdat ik geen dorst heb [...].

'Ik weet, dat de Messias komt, die Christus genoemd wordt; wanneer die komt, zal Hij ons alles verkondigen.

'Jezus zeide tot haar: Ik, die met u spreek, ben het.'

Zij 'dan liet haar kruik staan' en getuigde van Hem in de stad. (Zie Johannes 4:6–30.)

Wat kan ik doen?

1. Hoe kunnen wij onze dankbaarheid aan de Heiland en Verlosser, Jezus Christus, tonen?
2. Hoe kunnen wij aan de zegeningen van het zoenoffer van de Heiland deelhebben?

MOZES

*'Mozes was zo groot dat zelfs Christus werd beschreven als een Profeet zoals deze aloude leider van de menigten van Israël.'*¹ —Ouderling Bruce R. McConkie (1915–1985) van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik ben in Egypte geboren. In die tijd verkeerde mijn volk, de Israëlieten, in slavernij. Farao vreesde het groeiend aantal Israëlitische slaven. Hij gaf opdracht om alle mannelijke Israëlieten bij de geboorte om het leven te brengen. Mijn moeder wilde mij beschermen. Zij hield mij drie maanden lang na mijn geboorte verborgen. Daarna legde ze mij in een mand tussen het riet van de Nijl. Farao's dochter vond mij en voedde mij als haar eigen zoon op.²

Toen ik volwassen was, ging ik uit Egypte weg. Ik ging in het land Midjan wonen. Daar kwam ik in de gunst bij Jetro, een herder en priester. Ik trouwde met zijn dochter Sippora. Van Jetro ontving ik het Melchizedeks priesterschap.³

Op een dag was ik de kudde van Jetro aan het hoeden. De Heer verscheen toen aan mij in een brandende braamstruik. Hij gaf mij de opdracht om de kinderen van Israël uit slavernij te bevrijden.⁴

Ik keerde naar Egypte terug en zei tegen Farao dat hij het volk van de Heer moest laten gaan. Maar in plaats daarvan liet hij het volk nog harder werken. De Heer stuurde een reeks plagen op de Egyptenaren af. Maar Farao verstokte zijn hard en weigerde nog steeds om de Israëlieten te laten

gaan. De laatste plaag was een engel der verwoesting die de eerstgeborene zoon in elk gezin in Egypte doodde. De Israëlieten werden tegen de engel der verwoesting beschermd door het bloed van een gaaf lam aan hun deurpost te strijken en binnen te blijven. Door mij stelde de Heer de verordening van het paschafeest in om de Israëlieten elk jaar aan dit wonder te herinneren.⁵

Door die laatste plaag gaf Farao toe en liet hij de Israëlieten gaan. Maar Farao verhardde

later zijn hart en stuurde zijn legers achter de vertrekkende Israëlieten aan. De Heer zegende mij met de macht om de Rode Zee te splijten. Wij staken op het droge over

MOZES IN HET RIET © PROVIDENCE COLLECTION; MOZES SPLIJT DE RODE ZEE, ROBERT T. BARRETT; MOZES EN DE STENEN TAFELN, JERRY HARSTON; MOZES ROEPT AÁRON TOT DE BEDIENING, HARRY ANDERSON; MOZES EN DE KOPEREN SLANG, JUDITH A. MEHR

waarna Farao's leger door de zee werd verzwolgen.⁶

De Heer leidde ons overdag in een wolkkolom en 's nachts in een vuurkolom door de woestijn voort. Hij voorzag ons van water, manna en kwakkels.⁷

Ik beklom de berg Sinaï. Daar bleef ik veertig dagen lang en ontving ik de tien geboden van de Heer. Toen ik van de berg terugkwam, hadden de Israëlieten zich van God afgekeerd. Zij hadden een gouden kalf gemaakt om te aanbidden. Zij waren het niet meer waardig om de wet van God te ontvangen. Ik brak de stenen tafelen

waarop die wet stond. Ik keerde terug naar de berg. Daar gaf de

Heer mij de lagere wet die naar mij is genoemd — de wet van Mozes.⁸

In de woestijn openbaarde de Heer mij het ontwerp voor een tabernakel, ofwel een draagbare tempel. Wij namen de tabernakel op onze tocht steeds mee om erin te aanbidden. In de tabernakel ontvingen de mensen verordeningen. Ook sprak ik daar met de Heer 'van aangezicht tot aangezicht, zoals iemand spreekt met zijn vriend'.⁹ De Heer toonde mij ook hoe de ark des verbonds eruit moest zien. Dit heilige voorwerp bevond zich in het heiligste gedeelte van de tabernakel, het heilige der heiligen.¹⁰

Toen de Heer 'vurige slangen' zond om de Israëlieten te kastijden, gaf Hij mij de opdracht om een koperen slang te maken en die hoog op een staak te plaatsen. Allen die door de slangen gebeten waren, konden ernaar kijken

en genezen worden. Maar wegens hun hoogmoed en de eenvoud van de taak wilden velen niet kijken, waardoor zij omkwamen.¹¹

De Heer liet de Israëlieten veertig jaar in de woestijn rondzwerven voordat ze het beloofde land mochten binnengaan.¹² Ik betrad dat land niet, maar werd 'door de Geest [tot de Heer] opgenomen'.¹³ ■

NOTEN

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2de editie (1966), p. 515; zie ook Deuteronomium 18:15–19.
2. Zie Exodus 1; 2:1–10.
3. Zie Exodus 2:11–22; Leer en Verbonden 84:6.
4. Zie Exodus 3; 4:1–17.
5. Zie Exodus 5–12; Ezechiël 45:21.
6. Zie Exodus 14.
7. Zie Exodus 13:21–22; 15:22–27; 16; 17:1–7.
8. Zie Exodus 24:18; 31:18; 32; 34.
9. Exodus 33:11.
10. Zie Exodus 25–29; 40:21.
11. Zie Numeri 21:6–9; 1 Nephi 17:41; Alma 33:19–20.
12. Zie Numeri 14:33–34.
13. Alma 45:19.

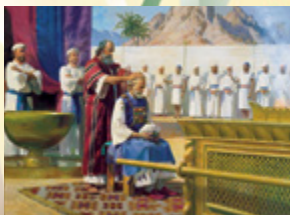
FEITEN: MOZES

Geschriften van Mozes: naast het boek Mozes in de Parel van grote waarde heeft Mozes de eerste vijf boeken in de Bijbel geschreven: Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium.

Voorsterfelijke taak: uitgekozen om een bedeling te presideren (zie Abraham 3:22–23)

Taken op aarde: leidde de Israëlieten uit Egypte; ontving de wet op de berg Sinaï (zie Exodus 12; 20)

Taken na dit leven: verscheen op de berg der verheerlijking en gaf priesterschapssleutels aan Petrus, Jakobus en Johannes (zie Gids bij de Schriften, 'Gedaanteverandering', scriptures.lds.org); verscheen op 3 april 1836 in de Kirtlandtempel in Ohio (VS) en gaf de sleutels voor de vergadering van Israël aan Joseph Smith (zie LV 110:11)

OVER ZEVEN DAGEN IS HET PASEN

Jij en je familieleden kunnen te weten komen wat Jezus deed toen Hij op aarde was. Begin de zondag vóór Pasen. Lees elke dag de Schrifttekst, doe de activiteit of zing het liedje (of een ander lied over dat onderwerp). Knip dan het plaatje van Jezus uit dat bij het verhaal uit de Schriften hoort en plak het in het lege vakje. Wanneer alle vakjes vol zijn, is het Pasen! ■

DAG

1 Onze hemelse Vader heeft zijn Zoon, Jezus Christus, gestuurd om op aarde geboren te worden.

- Lucas 2:4–7
- 'Hij zond zijn Zoon' (*Kinderliedjes*, p. 20).

DAG

2 Jezus is ook kind geweest. We kunnen net als Hij goed en vriendelijk zijn.

- Lucas 2:40, 52
- 'Ook Jezus was eens een kindje klein' (*Kinderliedjes*, p. 34).

DAG

3 Jezus onderhield alle geboden van onze hemelse Vader, waaronder het gebod om Zich te laten dopen.

- Matteüs 3:13–17
- 'Toen Jezus Zich liet dopen' (*Kinderliedjes*, p. 147).

DAG

4 Jezus verrichtte vele wonderen, zoals zieke mensen genezen, blinde mensen weer laten zien en een storm laten ophouden.

- Marcus 4:36–39
- 'Al de verhalen van Jezus', (*Kinderliedjes*, p. 36).

3

2

1

4

DAG

5 Bij het laatste avondmaal vroeg Jezus zijn discipelen aan het avondmaal deel te nemen als een manier om Hem indachtig te zijn. Wanneer wij elke week van het avondmaal nemen, kunnen wij de Heiland ook indachtig zijn.

- Lucas 22:19–20
- Praat met je ouders over wat je kunt doen om de komende zondag tijdens het avondmaal aan Jezus te denken.

DAG

6 Daar onze hemelse Vader en Jezus van ons houden, kwam Jezus naar de aarde om voor onze zonden te lijden zodat wij vergeving kunnen krijgen en bij onze Hemelse Vader terugkeren.

- Lucas 22:41–44
- Wat kun je vandaag doen om Jezus te laten zien dat je dankbaar bent voor zijn offer?

DAG

7 Na drie dagen in een graf te hebben gelegen, stond Jezus op. Omdat Hij is opgestaan, zullen wij ook opstaan.

- Johannes 20:15–17
- Lucas 24:36–40
- 'Is Jezus werk'lijk opgestaan?' (*Kindersongjes*, p. 45).

Je kunt de liedjes in deze activiteit beluisteren op lds.org/music.

WIJ ZIJN DE handen van de Heer

*Oog hebben voor de armen en omzien naar wie lijden
zijn onmisbare kenmerken van een discipel van Jezus Christus.*

Neil K. Newell

Welzijnszorg

In het begin van de crisisjaren in de jaren dertig van de vorige eeuw kwamen zes ringpresidenten uit de Salt Lake Valley bijeen om oplossingen te vinden voor de steeds donker wordende wolken van armoede en honger die vele leden van de kerk boven het hoofd hingen.¹ Hoewel de economische crisis overal toesloeg, werd Utah in het bijzonder zwaar getroffen.²

In die periode hadden de kerkleiders maar weinig middelen om voor de behoeftigen te zorgen. Uiteraard konden ze de vastengaven aanwenden, maar die waren bij lange na niet voldoende om in de ongekende chronische behoefte te voorzien die zich toen voordeed. Op aanwijzing van de Presiderende Bisschop was begin 1900 een arbeidsbureau (Deseret Employment Bureau) in het leven geroepen. Maar dat bureau was niet berekend op de omvangrijke problemen die daarna speelden.

Deze zes priesterschapsleiders beseften dat de mensen in hun respectieve ringen dringend hulp nodig hadden. Zij moesten zonder uitstel maatregelen nemen. Zij begonnen mensen aan het werk te zetten. Zij organiseerden de mannen en lieten hen op diverse landerijen de oogst binnenhalen. In ruil voor hun arbeid voorzagen de dankbare boeren de mannen gul van voedsel. Het overschot werd naar een voorraadhuys gebracht en uitgedeeld aan anderen die honger hadden. Toen er steeds meer donaties

binnenkwamen, begonnen de heiligen voedsel in te maken om het te conserveren. Dat was het begin van het hedendaagse welzijnsprogramma.

Acht decennia later waken de hedendaagse kerkleiders over de hele wereld over hun kudde en zijn net zo vastbesloten om de behoeftigen de helpende hand toe te steken.

In de oktoberconferentie van 2011 zei President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, het volgende: 'Maar al te vaak merken we de behoeften van de mensen om ons heen op, in de hoop dat er als bij toverslag iemand van ver zal komen om in die behoeften te voorzien. Misschien wachten we op deskundigen met speciale expertise om bepaalde problemen op te lossen. Doen we dat, dan ontzeggen we onze naaste de dienst die wij kunnen verlenen, en ontzeggen we onszelf de kans om ons dienstbaar te maken. Hoewel er niets mis is met deskundigen, moeten we onder ogen zien dat er nooit genoeg deskundigen zullen zijn om alle problemen aan te pakken. In plaats daarvan heeft de Heer zijn priesterschap en organisatie op onze stoep gezet in alle landen waar de kerk gevestigd is.'³

Deze oproep aan plaatselijke kerkleiders en leden om onder inspiratie van de Heilige Geest aan de slag te gaan, heeft velen over de hele wereld ertoe aangezet om, zoals president Uchtdorf het zei, 'zelf [te] bepalen wat [zij

moet[en] doen'.⁴ Zij hebben hun mouwen opgestroopt en zijn vastbesloten om 'in alles aan de armen en de behoeftigen, de zieken en de bezochten' te denken (LV 52:40).

Ecuador

Toen bisschop Johnny Morante in Guayaquil (Ecuador) de leden van zijn wijk in oenschouw nam, maakte hij zich zorgen om hen. Te veel gezinnen wisten amper brood op de plank te krijgen. Hij wilde ze helpen, dus vroeg hij de leidinggevendenden in de wijk en de Heer om raad.

Omdat banen in het gebied niet voor het oprapen lagen, begon hij met een groep van elf zusters te werken. Hij moedigde ze aan de mogelijkheden van een eigen bedrijfje aan te grijpen. Deze zusters merkten dat er behoefte was aan hoogwaardige, goedkope schoonmaakproducten voor in huis. Zij vroegen zich af of ze die konden produceren en in hun omgeving verkopen. Maar hoe konden ze die producten leren maken?

In die periode kwam bisschop Morante erachter dat er een werkloze zuster in zijn wijk was die in de farmaceutische industrie had gewerkt. Toen de elf zusters haar vroegen of ze wilde helpen, was ze graag bereid hun te leren hoe ze veilige, hoogwaardige producten konden maken.

Zij stelden een bedrijfsplan op, brachten gebieden in de omgeving in kaart die elke zuster zou bestrijken, kozen de producten die ze wilden maken, en ontwierpen de verpakking en etiketten.

In een paar maanden tijd hadden zij een klantenbestand opgebouwd en genereerden ze voldoende inkomsten en bestaansmiddelen om hun armoede te verlichten en mede in de behoeften van hun gezin te voorzien.

Toen de managers van een plaatselijk farmaceutisch bedrijf lucht kreeg van deze onderneming, wekte het verhaal van de werkloze vrouw die in de farmaceutische industrie had gewerkt hun nieuwsgierigheid op. Uiteindelijk werd ze uitgenodigd voor een gesprek en als hoofd van hun eigen productie aangenomen.

Rusland

In de wijk Rechnoi in Moskou (Rusland) gleed wijkhistoricus Galina Gontsjarova uit op wat ijs, waarbij ze haar beide armen brak. Ze werd naar het ziekenhuis gebracht, waar er gipsspalken werden aangelegd. Eten en aankleden

kon ze niet meer zelf. Het haar kammen of zelfs de telefoon opnemen ging niet meer.

Toen de wijkleden hoorden wat er was gebeurd, kwamen ze meteen in actie. Priesterschapsdragers gaven haar een zegen en werkten met de ZHV-zusters samen aan een schema om deze goede zuster op te zoeken en naar behoefte bij te staan.

Vladimir Nechiporov, de wijkzendingenleider, zei: 'We moesten denken aan een toespraak in een algemene

Nadat Galina Gontsjarova was uitgedegen en haar armen had gebroken, deden haar ZHV-zusters dienst als haar handen.

conferentie over een beeld van Christus waar de handen aan ontbraken.⁵ Onder het beeld had iemand een bord aangebracht met de woorden: "Jullie zijn mijn handen." Gedurende de paar weken dat deze goede zuster onthand was, had dat verhaal een bijzondere betekenis voor de leden van de wijk Rechnoi. Wij werden letterlijk haar handen.'

Filipijnen

Toen de tropische storm Washi in 2011 de Filipijnen aandeed, werd het gebied door water en wind geteisterd. Zo'n 41 duizend huizen werden vernield en meer dan tweehonderd mensen kwamen om.

Vóór de overstroming had Max Saavedra, president van de ring Cagayan de Oro (Filipijnen) de ingeving gekregen om een noodhulpteam voor de ring in het leven te roepen.

Hij vormde comités voor uiteenlopende taken — van zoeken en redden tot eerste hulp en het zorgen voor voedsel, water en kleding.

Toen het water tot een veilig peil was gezakt, kwamen de leiders en leden van de kerk in actie. Zij trokken de veiligheid van elk lid na en namen de schade op. Een van de leden zorgde voor rubberboten om gestrande leden in veiligheid te brengen. De kerkgebouwen werden opengesteld om onderdak te bieden aan allen die voedsel, kleding, dekens en een tijdelijke verblijfplaats nodig hadden. Er was dringend behoefte aan schoon water, dus nam president Saavedra contact op met een bedrijf ter plaatse dat in het bezit van een brandweerwagen was. Daarmee vervoerde men schoon water naar de kerkgebouwen die als opvangcentra dienden. Leden met een professionele medische achtergrond schoten mensen te hulp die gewond waren.

Nadat de kerkleden waren geholpen en veilig waren, bezochten president Saavedra en zijn team andere opvangcentra in de stad en boden zij hun hulp aan. Zij zorgden voor voedsel en andere benodigdheden. Direct na de storm hielpen veel leden die zelf hun huis waren kwijtgeraakt anderen onbaatzuchtig. Nadat de regens ophielden en het water was weggevoerd, staken vrijwilligers van Mormoonse Helpende Handen uit drie ringen de handen uit de mouwen om benodigdheden uit te delen en bij de opruimwerkzaamheden te helpen.

Brazilië

In de stad Sete Lagoas (Brazilië) bevindt zich een opvanghuis voor vrouwen met een handicap wier leven door drugsmisbruik is aangetast. Elke dag moeten ze zien te overleven. Ze hadden een kleine oven waarmee ze ongeveer dertig broden per dag konden bakken. Hoewel de vrouwen enige hulp van een plaatselijke humanitaire organisatie ontvangen hadden, was er voor hen nauwelijks genoeg te eten. Toen kerkleiders van de ring Sete Lagoas (Brazilië) de behoeften van deze vrouwen ter ore kwamen, wilden ze hulp bieden.

Zij spraken met de vrouwen over wat ze nodig hadden. De vrouwen gaven te kennen dat ze wel meer broden wilden bakken. Dan zouden ze niet alleen zelf meer te eten hebben, maar wellicht ook een paar broden kunnen verkopen om zo wat geld te verdienen.

Kerkleiders en leden werkten samen met de plaatselijke militaire politie en een plaatselijke school om de omstandigheden voor deze vrouwen te verbeteren. Met de steun van een schenking door de kerk en de hulp van vrijwilligers uit de kerk en de gemeenschap konden zij een nieuwe bakkerij opzetten — waarin de vrouwen dagelijks driehonderd broden wisten te bakken.

Met de gegenereerde inkomsten konden de vrouwen van de bakkerij hun eerste vaste kracht in dienst nemen — een van de vrouwen in het opvanghuis.

Het werk van welzijnszorg

Net zoals die geïnspireerde kerkleiders tientallen jaren geleden de grote noden om zich heen zagen en niet ledig wilden toezien, doen leiders en leden van de kerk overal ter wereld tegenwoordig hetzelfde in hun eigen omgeving en op hun eigen wijze.

Toen president Uchtdorf tot de kerk over de zorg voor anderen sprak, zei hij: ‘De wijze van de Heer is niet om naast het stroompje te gaan zitten wachten tot het water voorbij is gegaan alvorens we oversteken. Het is bij elkaar komen, de mouwen opstropen, aan de slag gaan en een brug of een boot bouwen om de wateren van onze moeilijkheden over te steken.’⁶

Oog hebben voor de armen en omzien naar wie lijden zijn onmisbare kenmerken van een discipel van Christus. Het is het werk dat Jezus Christus zelf deed toen Hij de mensen in zijn tijd diende. ‘Zorgen op de wijze van de Heer is meer dan een van de vele artikelen in de catalogus met kerkprogramma’s’, zei president Uchtdorf tot slot. ‘We mogen het niet verwaarlozen of opzijshuiven. Het is een kernpunt van onze leer; het is het wezen van onze godsdienst.’⁷ ■

NOTEN

1. Vier van die ringpresidenten — Hugh B. Brown, Harold B. Lee, Henry D. Moyle en Marion G. Romney — werden later tot apostel en in het Eerste Presidium van de kerk geroepen. Harold B. Lee werd de elfde president van de kerk.
2. In 1930 kende Utah het op een na hoogste werkloosheidscijfer in de Verenigde Staten. Zie Garth L. Mangum en Bruce D. Blumell, *The Mormons' War on Poverty: A History of LDS Welfare 1830–1990* (1993), p. 95.
3. Dieter F. Uchtdorf, ‘Op ’s Heren eigen wijze’, *Liahona*, november 2011, p. 54.
4. Dieter F. Uchtdorf, ‘Op ’s Heren eigen wijze’, p. 55.
5. Zie Dieter F. Uchtdorf, ‘Jullie zijn mijn handen’, *Liahona*, mei 2010, p. 68.
6. Dieter F. Uchtdorf, ‘Op ’s Heren eigen wijze’, p. 55.
7. Dieter F. Uchtdorf, ‘Op ’s Heren eigen wijze’, pp. 55–56.

De leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zijn hedendaagse profeten, zieners en openbaarders die fungeren als 'bijzondere getuigen van de naam van Christus in de gehele wereld' (LV 107:23). Als zodanig hebben zij de taak om van de goddelijkheid van Jezus Christus en van zijn zending als de Heiland en Verlosser van de wereld te getuigen.

In de volgende citaten getuigen deze gekozen en gemachtigde mannen van de verzoening, opstanding en levende werkelijkheid van de Heiland.

Bijzondere getuigen geven hun getuigenis van de levende Christus

Jezus is onze Verlosser

'Hartgrondig en zielsdiep verhef ik mijn stem om als bijzondere getuige te verklaren dat

God leeft. Jezus is zijn Zoon, de Eniggeborene van de Vader in het vlees. Hij is onze Verlosser, onze Bemiddelaar bij de Vader. Hij was het die aan het kruis gestorven is om voor onze zonden te boeten. Hij werd de eersteling van de opstanding. Omdat Hij leeft, zal iedereen herleven. "Niets dat mij zoveel vreugde geeft: ik weet dat mijn Verlosser leeft!" ['Ik weet dat mijn Verlosser leeft' (lofzang 92).]

President Thomas S. Monson, 'Ik weet dat mijn Verlosser leeft!' *Liahona*, mei 2007, p. 25.

Ik ben een getuige

'Ik ben een getuige van de opstanding van de Heer, net zo zeker alsof ik daar die avond met

de twee discipelen in het huis op de weg naar Emmaüs was geweest. Ik weet net zo zeker dat Hij leeft als Joseph Smith dat wist toen hij de Vader en de Zoon zag in het licht van een stralende morgen in een bos in Palmyra. [...]

[...] Daarvan getuig ik als getuige van de herrezen Heiland en onze Verlosser.'

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Komt tot Mij', *Liahona*, mei 2013, p. 25.

De verzoening en eeuwig heil

'God de Vader heeft het evangelie ontworpen. Het is een essentieel onderdeel van zijn heilsplan

of verlossingsplan. Het wordt het evangelie van Jezus Christus genoemd omdat de verlossing en het eeuwig heil door de verzoening van Jezus Christus mogelijk worden gemaakt. Door de verzoening van Christus worden alle mannen, vrouwen en kinderen onvoorwaardelijk van de lichamelijke dood verlost. En alle mensen worden van hun zonden verlost als zij het evangelie van Jezus Christus aanvaarden en gehoorzamen [...].

'Daarvan getuig ik met heel mijn hart en verstand.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Hebben wij geen heuglijke tijdingen vernomen?' *Liahona*, november 2007, pp. 19, 21.

Jezus is de Christus

‘Ik weet dat God onze Vader is. Hij heeft zijn Zoon, Jezus Christus, aan Joseph Smith voorgesteld. Ik getuig tot u dat ik weet dat Jezus de Christus is. Ik weet dat Hij leeft. Hij is in het midden des tijds geboren. Hij heeft zijn evangelie gepredikt en is terechtgesteld. Hij heeft geleden, is gekruisigd en is op de derde dag herrezen uit de dood. Hij heeft, evenals zijn Vader, een lichaam van vlees en beenderen. Hij heeft zijn verzoening gewrocht. Van Hem getuig ik. Ik ben een getuige van Hem.’

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De Twaalf’, *Liahona*, mei 2008, p. 87.

Een losprijs voor het mensdom

‘[Jezus Christus] staat centraal in het eeuwige plan van de Vader, de Redder die voorzag in de losprijs voor het mensdom. God zond zijn Zoon om de val van Adam en Eva teniet te doen. Hij is op aarde gekomen als onze Heiland en Verlosser. Hij overwon voor ons de lichamelijke dood door zijn leven neer te leggen. Toen Hij aan het kruis stierf, verliet zijn geest zijn lichaam. Op de derde dag werden zijn geest en zijn lichaam voor eeuwig herenigd, om nooit meer vaneen te worden gescheiden.’

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Het heilsplan’, *Liahona*, november 2006, p. 71.

De daad die in de geschiedenis van de mensheid centraal staat

‘[De Heiland] bracht zijn verzoening tot stand in Getsemane, waar Hij grote druppels bloed zweette (zie Lucas 22:44), en op Golgota, waar zijn lichaam aan het kruis werd gehangen op de ‘schedelplaats’, die de dood voorstelde (Marcus 15:22; Matteüs 27:33; zie ook 3 Nephi 27:14). De oneindige verzoening zou de mens verlossen van de oneindigheid van de dood (zie 2 Nephi 9:7). Door de verzoening van de Heiland werd de opstanding werkelijkheid en het eeuwige leven een mogelijkheid voor allen. Zijn verzoening werd de daad die in de hele geschiedenis van de mensheid centraal staat.’

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Weten dat de Heiland leeft, geeft ons gemoedsrust en vreugde’, *Liahona*, december 2011, p. 22.

Een offerande voor onze zonden

‘Jezus Christus doorstond onbegrijpelijk lijden om Zichzelf als offer te geven voor de zonden van alle mensen. Dat offer bood het grootste goed, het zuivere en onbevleete Lam, voor de grootste mate van het kwaad: de zonden van de hele wereld. [...]

‘Dat offer, de verzoening van Jezus Christus, staat centraal in het heilsplan. [...]

‘Ik weet dat Jezus Christus de eniggeboren Zoon van God, de eeuwige Vader, is. Ik weet dat wij door zijn zoenoffer verzekerd zijn van de onsterfelijkheid en kans maken op het eeuwige leven. Hij is onze Heer, onze Heiland en onze Verlosser.’

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Opoffering’, *Liahona*, mei 2012, p. 22.

De Heiland leidt zijn kerk op aarde

‘De verzoening van Jezus Christus was een onvermijdelijk onderdeel van het plan van onze hemelse Vader voor de aardse zending van zijn Zoon en voor ons eeuwig heil. We moeten dankbaar zijn dat onze hemelse Vader niet tussenbeide kwam, en geen gehoor aan zijn vaderlijke instinct gaf om zijn geliefde Zoon te redden. Door zijn eeuwige liefde voor u en mij, liet Hij Jezus zijn zending als onze Verlosser volbrengen, de zending waar Hij in het voorsterfelijk leven voor was geordend. [...]

‘Jezus Christus, de Heiland en Verlosser van de hele mensheid, is niet dood. Hij leeft — de herrezen Zoon van God leeft — dat is mijn getuigenis, en Hij geeft leiding aan zijn kerk op aarde.’

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De verzoening en de waarde van een ziel’, *Liahona*, mei 2004, pp. 85, 86.

Onze hoop, onze Middelaar, onze Verlosser

‘Onze veiligheid is in [onze hemelse Vader] en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus. Ik weet dat de Heiland van u houdt. Hij zal uw inspanningen om uw getuigenis te versterken, bekrachtigen, zodat het een volkomen kracht ten goede in uw leven wordt, een kracht die u een steun zal zijn in tijden van nood, en die u vrede en zekerheid zal schenken in deze onzekere tijden.

‘Als een van zijn apostelen, bevoegd om van Hem te getuigen, getuig ik plechtig dat ik weet dat de Heiland leeft, dat Hij een opgestaan, verheerlijkt persoon van volmaakte liefde is. Hij is onze hoop, onze Middelaar, onze Verlosser.’

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De kracht van een sterk getuigenis’, *Liahona*, januari 2002, p. 103.

De bittere beker uitdrinken

In de hof van Getsemane deinsde onze Heiland en Verlosser niet terug, maar dronk Hij de bittere beker van de verzoening uit [zie LV 19:16–19]. En ook aan het kruis leed Hij om de wil van de Vader te doen, totdat Hij kon zeggen: “Het is volbracht!” [Johannes 19:30.] Hij had tot het einde toe volhard. Ingevolge de volmaakte gehoorzaamheid van de Verlosser heeft onze hemelse Vader verklaard: “Ziet mijn geliefde Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb, in wie Ik mijn naam heb verheerlijkt” [3 Nephi 11:7].

‘[...] Laten we Gods naam verheerlijken door stand te houden met onze Heiland, Jezus Christus. Ik getuig tot u, als bijzondere getuige, dat Hij leeft.’

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Standhouden op heilige plaatsen’, *Liahona*, mei 2013, p. 51.

Gods enige volmaakte Kind

‘Ik weet dat God altijd en in alle aspecten en in alle omstandigheden onze liefdevolle, vergevensgezinde Vader in de hemel is. Ik weet dat Jezus zijn enige volmaakte Kind was, wiens leven liefdevol werd gegeven, zowel naar de wil van de Vader als van de Zoon, voor de verlossing van ons allen, die niet volmaakt zijn. Ik weet dat Hij uit de dood is opgestaan en weer leeft. Daardoor zullen u en ik ook uit de dood opstaan.’

Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Ik geloof, Heere’, *Liahona*, mei 2013, p. 95.

Ik weet dat de Heiland leeft

‘Ik getuig van en spreek mijn waardering uit voor het oneindige en eeuwige offer van de Heer Jezus Christus. Ik weet dat de Heiland leeft. Ik heb zowel zijn verlossende kracht als zijn helpende kracht ervaren en ik getuig dat deze krachten er zijn en ons ter beschikking staan. Voorwaar, “in de kracht des Heren” kunnen we op onze levensreis alles doen en overwinnen.’

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘De verzoening en de reis door het sterfelijk leven’, *Liahona*, april 2012, p. 19.

Christus vervulde zijn zending

‘[De Heiland] nam de “last van de zonden der mensheid” en de “verschrikingen die Satan [...] kon teweegbrengen” op Zich. [James E. Talmage, *Jesus the Christ* p. 613.] Bij dat alles verduurde Hij de onrechtmatige processen tegen Hem en de afschuwelijke en tragische gebeurtenissen die tot zijn kruisiging leidden. Dat voerde uiteindelijk tot de climax, namelijk de triomfale opstanding van Christus op paaszondag. Christus vervulde zijn heilige zending als Heiland en Verlosser. We zullen opstaan uit de dood en onze geest zal met ons lichaam herenigd worden. [...]

‘Ik geef u mijn apostolische getuigenis dat Jezus Christus leeft en de Heiland en de Verlosser van de wereld is. Hij heeft de weg naar waar geluk bereid.’

Ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Wij volgen Jezus Christus’, *Liahona*, mei 2010, pp. 83–84, 86.

De Heiland heeft ons verlost

‘Jezus’ lijden in Getsemane en zijn kwelling aan het kruis verlossen ons van zonde, doordat zij de eisen die de gerechtigheid aan ons stelt, inlossen. Hij schenkt genade en verleent gratie aan wie zich bekeren. De verzoening lost ook de schuld in die de gerechtigheid bij ons heeft door ons te genezen van en te compenseren voor alle leed dat we onschuldig ondergaan. ‘Want zie, Hij doorstaat de pijnen van alle mensen, ja, de pijnen van ieder levend schepsel, van zowel mannen als vrouwen als kinderen die behoren tot het geslacht van Adam’ (2 Nephi 9:21; zie ook Alma 7:11–12). [...]

‘[...] De ultieme verlossing is alleen in Jezus Christus. Ik erken Hem nederig en dankbaar als de Verlosser.’

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Verlossing’, *Liahona*, mei 2010, pp. 110, 112.

De opstanding en het leven

‘Bovenal verkondigen wij onze Redder en Verlosser, Jezus Christus. Alles wat we zijn, en alles wat we zullen zijn, danken wij aan Hem. [...]

‘Zijn woorden weerklinken door de eeuwen:

“Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is Hij gestorven,

“en eenieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven” (Johannes 11:25–26).

‘Broeders en zusters, Hij leeft. Hij is uit de dood herrezen. Hij leidt zijn heilige werk op aarde.’

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Kom tot Hem’, *Liahona*, mei 2009, p. 80.

VRAGEN BEANTWOORDEN

Hoe ziet iemand die is opgestaan eruit?

'Na dit leven krijgen we [...] een verheerlijkt lichaam, gevrijwaard van alle ziekten en pijn, in de mooiste gedaante. Er is niets mooiers dan een herrezen man of vrouw. Ik kan me niets grootser indenken dat een man [of vrouw] kan bezitten dan een herrezen lichaam.

Ik verzeker iedere heilige der laatste dagen [...] van dit zekere vooruitzicht om voort te komen in de morgen van de eerste opstanding, verheerlijkt en verhoogd in de tegenwoordigheid van God.'

President Lorenzo Snow (1814–1901), Conference Report, oktober 1900, p. 4.

Ouderling
William R. Walker
van de Zeventig

Volg DE PROFEET

Eenkele jaren geleden leerde president Thomas S. Monson ons vlak voor de algemene conferentie een prachtige les. Deze keer betrof het de algemene autoriteiten die waren bijeengekomen, onder wie veel leden van gebiedspresidiums die uit de hele wereld naar Salt Lake City (Utah) waren gereisd. We waren samengekomen om instructies van het Eerste Presidium en de Twaalf Apostelen te ontvangen.

De bijeenkomst zou bijna beginnen en iedereen leek aanwezig, op president Monson na. Een paar minuten vóór de geplande aanvang van de bijeenkomst staakten we onze onderlinge gesprekjes en zaten we eerbiedig naar het preludium te luisteren, in de verwachting dat de profeet elk moment zou binnenkomen.

We wachtten geduldig tot de klok van negen uur kwam en verstreek. Iemand liep de zijdeur uit — klaarblijkelijk om te zien of er hulp nodig was. Toen hij weer binnenkwam, zei hij: ‘President Monson zal zich weldra bij u voegen.’

Ongeveer een kwartier later kwam president Monson de zaal binnen. Uit respect stonden we op toen hij binnenkwam. We waren blij om hem te zien en dat hij er goed uitzag. Er leek geen duidelijke reden waarom hij zo laat was.

President Monson liep direct naar het spreekgestoelte en zei: ‘Broeders, het spijt me dat ik aan de late kant ben, maar mijn vrouw had me nodig vanochtend.’

Ik was diep onder de indruk en nederig gestemd, en bleef maar denken aan zijn woorden.

Deze bijeenkomst was van groot belang. Alle hoge leiders van de kerk waren bijeen, maar president Monson gaf ons allen het voorbeeld. Zijn vrouw had hem nodig en hij had de tijd genomen om voor haar te zorgen. Dat was

Als we president Monson volgen en ernaar streven om meer op hem te lijken, worden we onvermijdelijk getrouwere discipelen van de Heer Jezus Christus.

een geweldige boodschap. Ik ben verder alles vergeten wat er die dag is gezegd, maar niet die boodschap: ‘Mijn vrouw had me nodig.’

Het voorbeeld van de profeet volgen

Ik wil vijf suggesties doen waarmee wij het voorbeeld van president Monson kunnen volgen.

1. Wij kunnen positief en opgewekt zijn.

In de Parel van grote waarde beschrijft de profeet Joseph Smith zijn ‘opgeruimde aard’ (Geschiedenis van Joseph Smith 1:28). Die ‘opgeruimde aard’ geldt ook voor president Monson.

President Monson heeft eens gezegd: ‘We kunnen voor een positieve houding kiezen. We hebben geen invloed op de wind, maar we kunnen wel onze zeilen bijstellen. Met andere woorden, we kunnen ervoor kiezen om opgewekt en positief te zijn, wat ons ook overkomt.’¹

Op een dag wachtte ik buiten de bestuurskamer van het Eerste Presidium. Ik was uitgenodigd om tempelzaken te bespreken. Ik zat daar stilletjes in mijn eentje. Ik dacht dat het Eerste Presidium al aan het vergaderen was en dat ze me over een paar minuten wel naar binnen zouden roepen.

Bij elke tempelinwijding trekt president Monson tijd uit voor de kinderen. Hij betreft ze graag bij de hoeksteenceremonie.

Terwijl ik daar zat, hoorde ik iemand fluitend door de gang lopen. Ik dacht bij mezelf: iemand weet niet helemaal hoe het hoort. Je loopt niet fluitend rond bij het kantoor van de president van de kerk.

Een paar tellen later kwam de fluitter de hoek om lopen — het was president Monson. Hij was opgewekt en positief. Hij begroette me hartelijk en zei: ‘De vergadering zal over een paar minuten wel beginnen, denk ik.’

Zelfs met het gewicht van de hele kerk op zijn schouders is hij een toonbeeld van opgewektheid en heeft hij altijd een positieve houding. Zo behoren wij ook te zijn.

2. Wij kunnen vriendelijk en liefdevol zijn jegens kinderen.

Jezus sprak vaak over kinderen. Zijn profeet, president Monson, spreekt ook vaak over kinderen. In het bijzonder bij tempelinwijdingen heb ik gezien hoezeer hij van kinderen houdt en ons door zijn voorbeeld leert hoe we hen dienen te behandelen. Bij elke tempelinwijding trekt hij tijd uit voor de kinderen. Hij betreft ze graag bij de hoeksteenceremonie en nodigt altijd een paar van hen uit om wat specie bij de hoeksteen aan te brengen als symbolische voltooiing van de tempel. Hij maakt het leuk voor ze. Hij maakt het gedenkwaardig voor ze. Hij heeft altijd een grote glimlach voor ze. Hij moedigt ze aan en prijst ze. Dat is prachtig om te zien.

Zijn hartelijke begroetingen gaan soms gepaard met high fives, het bewegen van zijn oren en de aansporing om een zending te vervullen en in de tempel te trouwen.

Een paar jaar geleden was president Monson volgens de planning degene die de Oquirrh Mountaintempel (Utah) op zijn verjaardag zou inwijden. Toen hij bij de tempel aankwam en naar de voordeur van de tempel liep, was daar een groep jonge mensen bijeengekomen. Ze wisten kennelijk dat president Monson jarig was, want ze begonnen een verjaardagsliedje voor hem te zingen. Hij hield stil en keek ze met een brede glimlach op zijn gezicht aan. Hij begon zelfs met zijn armen te zwaaien, alsof hij aan het dirigeren sloeg. Aan het einde zongen ze een extra refrein om hem nog vele jaren toe te wensen. Hij zei tegen mij: ‘Dat is mijn favoriete stukje.’

De kinderen en de jongeren van de kerk houden van hem en dat komt vast omdat ze weten dat hij ook van hen houdt!

3. Wij kunnen de ingevingen van de Geest volgen.

President Monsons toewijding aan de Heer en zijn vaste voornemen om gehoor te geven aan de influisteringen van de Geest zijn prachtig door hemzelf verwoord: ‘Het fijnste wat je in je leven kunt meemaken, is een ingeving krijgen en ernaar handelen en er dan later achterkomen dat je daardoor iemands gebed verhoorde of iemands behoefte vervulde. En ik wil dat de Heer weet dat Hij altijd op Tom Monson kan rekenen als Hij iets gedaan wil hebben.’²

Dat model zouden we allemaal moeten willen volgen.

4. Wij kunnen van de tempel houden.

President Monson zal de geschiedenis ingaan als een van de grote tempelbouwers van de kerk. Sinds hij in februari 2008 president van de kerk is geworden, heeft hij het grote werk van het bouwen van tempels voortgezet. In de zes jaar dat hij profeet is, heeft president Monson plannen voor de bouw van 33 nieuwe tempels aangekondigd.

President Monson heeft gezegd: ‘Ik hoop dat wij allemaal goed zullen leven, met reine handen en een zuiver hart, zodat de tempel ons leven en ons gezin tot zegen zal zijn.’³

Hij voegde daar deze geweldige belofte aan toe: ‘Naarmate wij de tempel en het tempelbezoek gaan koesteren, zal ons geloof zich in ons leven gaan weerspiegelen. Wanneer wij naar het heilige huis van God komen, en de verbonden die we daar sluiten indachtig zijn, *zullen we alle*

*beproevingen kunnen doorstaan en alle verleidingen weerstaan.*⁷⁴

Laten wij het model volgen dat de profeet ons heeft gegeven voor onze liefde voor de tempel.

5. Wij kunnen vriendelijk en attent zijn en anderen liefhebben.

President Monson is een geweldig voorbeeld van anderen liefhebben. Zijn hele bediening is gevuld met het bezoeken van mensen thuis; de oplegging van zijn handen op hoofden en het geven van zegens; het plegen van onverwachte telefoontjes tot troost en bemoediging; het versturen van brieven ter aanmoediging, aanbeveling en waardering; bezoeken aan ziekenhuizen en verzorgingstehuizen; en het inruimen van tijd voor begrafenisdiensten en condoleancebezoeken ondanks een volle agenda.

Net zoals de Heiland dat zou doen, is Thomas Monson rondgegaan en heeft hij veel goeds gedaan (zie Handelingen 10:38) en is hij anderen tot zegen geweest en heeft hij hen liefgehad; dat is altijd de drijfveer in zijn leven geweest.

Een opmerkelijk voorbeeld van president Monsons vriendelijkheid deed zich in 2012 voor. De prachtige Brigham Citytempel (Utah) was bijna voltooid en ik overlegde met het Eerste Presidium de plannen voor de inwijding. Brigham City was maar een uurtje ten noorden van Salt Lake City, zodat president Monson er met alle gemak voor de inwijding naartoe kon reizen.

Maar president Monson zei: 'Brigham City is de plaats waar president Boyd K. Packer is opgegroeid, die geweldige apostel die zo vele jaren naast mij in de Twaalf heeft gezeten. Ik wil dat hij de eer en de zegen krijgt om de tempel in zijn woonplaats in te wijden. Ik houd mij afzijdig en geef president Packer de opdracht om de Brigham Citytempel in te wijden. Ik wil dat het zijn dag wordt.'

Het was een fantastische dag voor president Packer en voor zuster Packer, die ook in Brigham City is opgegroeid. Ik was erg ontroerd door president Monsons vriendelijke en grootmoedige gebaar naar zijn medeapostel. Zo kunnen wij allemaal zijn. Wij kunnen met anderen delen en vriendelijk zijn en meer aan de mensen om ons heen denken.

Het model van een profeet

President Monson heeft ons door zijn geweldige en inspirerende boodschappen in de algemene conferentie

Net zoals de Heiland dat zou doen, is president Monson rondgegaan en heeft hij veel goeds gedaan en is hij anderen tot zegen geweest en heeft hij hen liefgehad; dat is altijd de drijfveer in zijn leven geweest.

geleerd hoe we moeten leven. Hij heeft ons door zijn opmerkelijke en geweldige persoonlijke voorbeeld geleerd hoe wij volgelingen van Jezus Christus moeten zijn. De Heer heeft ons waarlijk een model voor alle dingen gegeven, en een van de modellen die we dienen te volgen, is dat van onze geliefde profeet.

Ik getuig dat er een God in de hemel is die ons kent en liefheeft. Hij heeft ons een profeet gegeven — om ons in deze laatste dagen te leiden en te onderwijzen. Ik geloof dat de Heer van ons verwacht dat wij de profeet liefhebben, hem steunen en zijn voorbeeld volgen.

Ik beschouw het als een grote zegen dat ik mag leven in de tijd dat president Thomas S. Monson de profeet van de Heer is. Als we hem volgen en ernaar streven om meer op hem te lijken, worden we onvermijdelijk getrouwere discipelen van de Heer Jezus Christus. ■

Naar een toespraak op een haardvuuravond van de kerkelijke onderwijsinstellingen aan de Brigham Young University–Idaho op 5 mei 2013. Zie lds.org/broadcasts voor de volledige tekst.

NOTEN

1. 'Messages of Inspiration from President Monson', *Church News*, 2 september 2012, p. 2.
2. *In dienst van de Heer* (dvd, 2008).
3. Thomas S. Monson, 'Zegeningen van de tempel', *Liahona*, oktober 2010, p. 19.
4. Thomas S. Monson, *Be Your Best Self* (1979), p. 56; cursivering toegevoegd.

De Filipijnen:

GEESTELIJKE KRACHT OP DE EILANDEN DER ZEE

In de korte periode van 53 jaar is de kerk op de Filipijnen, ook wel de 'Parel van het Oosten' genoemd, enorm in kracht en omvang toegenomen.

Voor Augusto A. Lim leek de boodschap van twee jonge zendelingen uit de Verenigde Staten beginselen te bevestigen waarvan hij al wist dat ze waar waren. Augusto was destijds een jonge advocaat en christen en zei dat leerstellingen zoals voortdurende openbaring 'dingen waren waar hij op de middelbare school en als student al in geloofde'.¹

Na enkele maanden was Augusto eraan toe om op zondag naar de kerk te gaan en nam hij de uitdaging aan om het Boek van Mormon te lezen en erover te bidden. 'Ik begon het Boek van Mormon ernstig te bestuderen in de geest waartoe Moroni ons aanspoorde. Toen ik dat deed met het verlangen om te weten of het waar was, kreeg ik — na een paar regels — een getuigenis', vertelde hij.²

Augusto Lim liet zich in oktober 1964 dopen en werd een pionier van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in de Filipijnen. Zijn vrouw en kinderen volgden hem spoedig. Vandaag, na tientallen jaren trouwe dienst in de kerk — waaronder in 1992 een roeping als algemeen autoriteit, de eerste Filipino in die positie — neemt broeder Lim het geloof en de toewijding van honderdduizenden heiligen der laatste dagen in de 'Parel van het Oosten' in genschouw.

Een vruchtbaar land

Ongeveer 550 jaar vóór de geboorte van Jezus Christus beloofde de Heer aan de profeet Nephi in het Boek van

Mormon: 'Weet [...] dat Ik hen gedenk die zich op de eilanden der zee bevinden; [...] en dat Ik de mensenkinderen, ja, alle natiën van de aarde, mijn woord breng' (2 Nephi 29:7). Velen zullen bij deze heerlijke woorden onder meer aan een bepaalde groep 'eilanden der zee' denken: de Filipijnen.

De Republiek der Filipijnen is een grote archipel van ongeveer 7100 eilanden in Zuidoost-Azië met bijna honderd miljoen inwoners. Het is een prachtig tropisch land bevolkt door vriendelijke, levendige en nederige mensen. Toch staat het land vaak bloot aan aardbevingen, tyfoons, vulkaanuitbarstingen, vloedgolven en andere natuurrampen. Daarnaast zijn er legio moeilijkheden op sociaaleconomisch gebied. Armoede op grote schaal vormt een terugkerend probleem, en de Filipino's hebben perioden van politieke instabiliteit en economische crisis gekend.

Maar voor wie bekend zijn met de wegen van de Heer is de Filipijnen een vruchtbare bodem voor het zaad van het evangelie. Naast Tagalog en andere inheemse talen spreken vele Filipino's ook Engels, wat eveneens een landstaal is. Door een lange periode van Spaanse overheersing is ruim negentig procent van de bevolking christen. Een aanzienlijk deel van de minderheid is moslim.

De eersten die de kerk op de Filipijnen probeerden te introduceren, waren Willard Call en George Seaman. Zij deden dat in 1898 tijdens de Spaans-Amerikaanse oorlog. Deze militairen uit Utah waren vóór hun vertrek als

Jongvolwassenen in de Filipijnen bouwen met succes op evangeliebeginselen en worden sterke leiders in de kerk van de Heer.

zendeling aangesteld. Bij gelegenheid predikten zij het evangelie, maar daar volgden geen dopelingen uit.

In de Tweede Wereldoorlog waren er diverse heiligen der laatste dagen op de eilanden, die met de geallieerde strijdkrachten oprukten. In 1944 en 1945 hielden groepen militairen op vele locaties kerkbijeenkomsten. Toen de oorlog was afgelopen, bevonden vele kerkleden die bij het leger werkten zich nog op de Filipijnen. Maxine Tate en de recente bekeerling Jerome Horowitz behoorden ook tot die groep. Beiden lieten Aniceta Fajardo kennismaken met het evangelie. Broeder Horowitz hielp bij de herbouw van Aniceta's huis in een wijk in Manila die platgebombardeerd was. Daarbij maakte hij Aniceta en haar dochter, Ruth, deelgenoot van zijn nieuwe geloof.

Aniceta kreeg een getuigenis en wilde zich laten dopen, maar de kerk gaf in die tijd geen toestemming om Filipino's te dopen omdat er geen permanente kerkunits op de eilanden waren. Aniceta's wens kwam ouderling Harold B. Lee (1899–1973) van het Quorum der Twaalf Apostelen ter ore. In zijn hoedanigheid als voorzitter van het kerkcomité voor contact met militairen stemde ouderling Lee met de doop van Aniceta in. Op paasochtend in 1946 liet Aniceta Fajardo zich door militair Loren Ferre dopen. Voor zover bekend wordt zij nu beschouwd als de eerste Filipino die lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is geworden.

De start van het zendingswerk

Na de oorlog werden er kerkgroepen op twee Amerikaanse militaire bases — Clark Air Base en Subic Bay Naval Base — gesticht voor kerkleden in het leger die uitkeken naar een meer officiële vestiging van de kerk in de Filipijnen. Op 21 augustus 1955 wijdde president Joseph Fielding Smith (1876–1972) de Filipijnen toe aan de prediking van het evangelie. Door juridische beperkingen kwamen er echter pas in 1961 zendelingen.

In 1960 bracht ouderling Gordon B. Hinckley (1910–2008) als assistent van het Quorum der Twaalf Apostelen een paar dagen op de Filipijnen door: 'Ik was van mening dat het zendingswerk [...] net zo vruchtbaar zou zijn als in vele andere plaatsen van de wereld.'³ Het daaropvolgende jaar, na veel voorbereiding en het nodige papierwerk door leden zoals Maxine Tate Grimm en president Robert S. Taylor van het zendingsgebied Verre Oosten-Zuid, plus vrienden buiten de kerk, keerde ouderling Hinckley naar de eilanden terug om de Filipijnen opnieuw aan het zendingswerk toe te wijden.

Op 28 april 1961 kwam ouderling Hinckley met een groepje militairen, Amerikaanse inwoners en één Filipijns lid — David Lagman — in een buitenwijk van Manila bijeen. Hij sprak een bijzonder gebed uit 'dat vele duizenden deze boodschap zullen ontvangen en daardoor gezegend zullen worden'.⁴ Die woorden van een ware dienstknecht van de Heer bleken al snel profetisch.

De eerste vier zendelingen — Raymond L. Goodson, Harry J. Murray, Kent C. Lowe en Nester O. Ledesma — kwamen enkele weken later in Manila aan. 'De Filipino's namen het evangelie gretig aan', aldus ouderling Lowe. 'Wanneer het hoofd van een gezin besloot zich bij de kerk aan te sluiten, werd in heel veel gevallen het hele gezin lid van de kerk.'⁵

De kerk gaat vooruit

Het werk ging vooruit tot het punt waarop in 1967 het zendingsgebied Filipijnen werd gesticht. Aan het eind van dat jaar waren er 3193 leden in het zendingsgebied, van wie er 631 in dat jaar lid geworden waren. In 1973 telde de kerk in de Filipijnen bijna 13 duizend leden. Op 20 mei 1973 werd de ring Manila (Filipijnen) gesticht, met

Augusto A. Lim als president. In 1974 werd het zendingsgebied gesplitst in het zendingsgebied Manila (Filipijnen) en het zendingsgebied Cebu City (Filipijnen).

In augustus 1975 kwam president Spencer W. Kimball (1895–1985) naar Manila om de eerste gebiedsconferentie op de Filipijnen te presideren. Augustus was een maand met hevige stormen, waardoor het voor de mensen moeilijk was om naar Manila te reizen. Een bus vol heiligen uit Laoag City zou het bijna niet halen, maar de heiligen duwden het voertuig uit een modderpoel en smeekten de chauffeur niet om te keren. Een andere groep heiligen trotseerde drie dagen lang de woelige

zoeken. Na de overweging van meerdere locaties deed de directeur het verzoek om 1,4 hectare land in Quezon City aan te kopen. Vanaf die plek kijkt men uit over de Marikina Valley. De locatie is tevens voor veel kerkleden relatief goed bereikbaar. Het verzoek werd goedgekeurd en de grond werd in januari 1981 aangekocht. De straatnaam werd op verzoek van de kerk in Temple Drive gewijzigd.

Voor de eerstepadesteking op 25 augustus 1982 kwamen ongeveer tweeduizend kerkleden, ondanks een dreigende tyfoon, per boot, trein en bus uit alle delen van de eilanden bijeen. Er werd al snel begonnen met de bouw van de tempel, die in augustus 1984 voor de inwijding gereed was.

1898: Twee kerkleden in het leger prediken tijdens de Spaans-Amerikaanse oorlog het evangelie in de Filipijnen

1944–1945: Meer kerkleden in het leger prediken tijdens de Tweede Wereldoorlog

1946: Aniceta Fajardo laat zich voor zover bekend als eerste Filipino tot lid van de kerk dopen en bevestigen

1955: President Joseph Fielding Smith wijdt de Filipijnen toe aan de prediking van het evangelie

zee, omdat ze erop gebrand waren, zoals een zuster het verwoordde, een levende profeet van God te zien en te horen.

President Kimball bezocht de Filipijnen wederom in 1980 voor nog een gebiedsconferentie. Hij had tevens een korte ontmoeting met president Ferdinand Marcos. Dat onderhoud plaveide de weg voor de uiteindelijke opening van een opleidingscentrum voor zendelingen in de Filipijnen in 1983 en de inwijding van de Manilatempel (Filipijnen) het daaropvolgende jaar. In 1987 werd het gebied Filipijnen/Micronesië gesticht met Manila als hoofdzetel.

Selecties uit het Boek van Mormon werden in 1987 in Tagalog vertaald. Vertalingen van het Boek van Mormon zijn nu in diverse Filipijnse talen, waaronder Cebuano, verkrijgbaar.

De zegeningen van de tempel

In december 1980 stuurde president Spencer W. Kimball de directeur van de afdeling onroerend goed van de kerk naar Manila om een geschikte locatie voor een tempel te

Bijna 27 duizend leden en andere belangstellenden lieten zich vóór de inwijding in de tempel rondleiden. Zij kwamen ondanks twee tyfoons — slechts 48 uur na elkaar — die de Filipijnen een paar dagen daarvoor geteisterd hadden. Heiligen uit verre provincies kwamen vermoeid maar opgetogen aan. In veel gevallen waren ze genoodzaakt een alternatieve route naar Manila te nemen omdat rivieren buiten hun oevers getreden waren en wegen overspoeld en bruggen vernield hadden.

De schoonheid van de tempel maakte indruk op de bezoekers, met inbegrip van vele prominente Filipino's. De schrijver Celso Carunungan beschreef 'een gevoel van heiligheid, dat je bij binnenkomst je Schepper tegemoet treedt'. Kolonel Bienvenido Castillo, hoofdaalmoezenier bij de Filipijnse militaire politie, noemde de tempel 'een plaats waar je hemelse zaken kunt overwegen omdat je in een dergelijke omgeving bent'. Twee nonnen vonden de tempel 'werkelijk een huis van de Heer.' Eva Estrada-Kalaw, lid van het Filipijnse parlement, liet de gidsen weten: 'Ik zou willen dat jullie hier meer tempels bouwen.'⁶

President Hinckley, destijds tweede raadgever in het Eerste Presidium, leidde de hoeksteenceremonie op dinsdag, 25 september 1984. Negen inwijdingsdiensten volgden, die in de celestiale zaal gehouden werden. Zo'n 6500 heiligen uit 16 ringen en 22 districten in het gebied Oceanië woonden de verschillende diensten bij.

Zodra de laatste inwijdingsdienst was afgelopen, traden Paulo V. Malit jr. en Edna A. Yasona op 27 september 1984 als eerste echtpaar in de Manilatempel

(Matteüs 13:45–46), besloot dit echtpaar hun huis te verkopen voor de reis zodat zij en hun kinderen als eeuwig gezin aan elkaar verzegeld konden worden. Nadat zij hun huis en vrijwel al hun bezittingen hadden verkocht, wisten ze het precieze bedrag voor de bootreis naar Manila voor hun gezin van negen bijeen te schrapen. Leonides maakte zich zorgen omdat zij geen huis meer hadden om naar terug te keren. Maar Bernardo verzekerde haar dat de Heer voor hen zou zorgen. Zij werden in 1985 als gezin voor tijd en alle eeuwigheid

1961: De Filipijnen gaat officieel open voor het zendingswerk; de eerste zendelingen komen aan

1967: Het zendingsgebied Filipijnen wordt gesticht

1973: De ring Manila (Filipijnen) wordt gesticht

1974: Het zendingsgebied Filipijnen wordt gesplitst in het zendingsgebied Manila (Filipijnen) en het zendingsgebied Cebu City (Filipijnen)

1975: Eerste gebiedsconferentie, gehouden in Manila

1983: Opleidingscentrum voor zendelingen geopend in Manila

(Filipijnen) in het huwelijk. De eerste president van die tempel, W. Garth Andrus, voltrok de huwelijksplechtigheid.

Vele kerkleden stonden te trappelen om hun begiftiging te ontvangen. Het eerst kwamen de verordeningswerkers aan de beurt. Het tempelwerk ging de hele nacht tot aan de volgende dag door.

De leden kregen een groter verlangen om de tempel te betreden. Wie ver van Manila af woonden, moesten zich veel offers getroosten om de grote afstand per boot of bus te overbruggen. Toch kwamen ze, vol verhalen van geloof en vastberadenheid.

Voor Bernardo en Leonides Obedoza uit General Santos leek de tempel in het verre Manila onbereikbaar. Maar net als de koopman die heenging en al wat hij had verkocht om die ene kostbare parel te kopen (zie

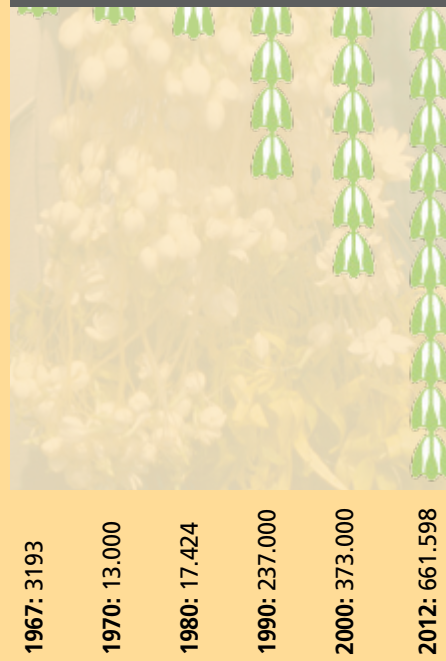
Een ZHV-bijeenkomst over voorbereiding op noodtoestanden biedt waardevolle informatie voor zusters in een land waar natuurrampen schering en inslag zijn.

in de tempel verzegeld. Dat was alle offers waard die ze gebracht hadden, want in de tempel vonden ze ongekende vreugde — hun kostbare parel. En de Heer heeft voor hen gezorgd, zoals Bernardo had gezegd. Na hun terugkeer uit Manila boden welwillende kennissen hun onderdak aan. Hun kinderen maakten hun school af en het gezin betrok uiteindelijk een eigen woning op een nieuwe locatie.

Op 18 april 2006 kondigde het Eerste Presidium de bouw van de Cebu Citytempel (Filipijnen) aan. Dat bericht bracht bij vele kerkleden tranen van vreugde teweeg. ‘Wij zijn gezegend omdat de Heer Cebu City heeft gekozen als locatie voor de volgende tempel’, zei Cesar Perez jr., bestuurder

GROEI IN LIDMAATSCHAP VOOR DE FILIPIJNEN

Totaal aantal kerkleden: 675.166*
 Wijken en gemeenten: 1134
 Zendingsgebieden: 17
 Tempels: 2 (plus 1 in aanbouw)
 Centra voor familiegeschiedenis: 167

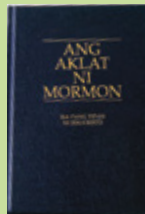
* Per september 2013

1984: Manilatempel (Filipijnen) ingewijd

1987: Het gebied Filipijnen/Micronesië gesticht met Manila als hoofdzetel

1987: Selecties uit het Boek van Mormon vertaald in Tagalog

2010: Cebu Citytempel (Filipijnen) ingewijd

van het instituut voor godsdienstonderwijs in Cebu City.

Enkele maanden na de inwijding van de Cebu Citytempel (Filipijnen) hadden de Filipijnse heiligen der laatste dagen wederom reden zich te verheugen. Op 2 oktober 2010 kondigde president Thomas S. Monson in zijn openingswoorden op de algemene conferentie de bouw van de Urdanetatempel (Filipijnen) in Pangasinan aan.

Het beste moet nog komen

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is in vergelijking met andere landen relatief kort in de Filipijnen, maar haar bestemming in het eilandenrijk is heerlijk. De kerk heeft een geweldige groei doorgemaakt, en het beste moet nog komen. Ouderling Michael John U. Teh van de Zeventig, de tweede Filipino die als algemeen autoriteit is geroepen, heeft gezegd: ‘Wij [Filipijnse heiligen der laatste dagen] moeten ons geestelijk beter voorbereiden dan ooit omdat het werk met of zonder onze hulp voorwaarts zal gaan.’⁷

In de 21ste eeuw zal de herstelde kerk inderdaad in omvang en invloed blijven groeien, doordat steeds meer Filipino’s de boodschap ervan zullen aannemen en deze uitverkoren mensen op de eilanden der zee tot zegen zijn. Voor ouderling Teh en de Filipijnse heiligen gaan ‘de [grote] beloften des Heren aan hen die zich op de eilanden der zee bevinden’ (2 Nephi 10:21) nu in vervulling. ■

NOTEN

1. Augusto A. Lim. In: R. Lanier Britsch, “Faithful, Good, Virtuous, True”: Pioneers in the Philippines’, *Ensign*, augustus 1997, p. 60.
2. Augusto Lim. In: Gelene Tobias, ‘Augusto Lim: The Man of Many Firsts’, countrywebsites.lds.org/ph/index.php/dateline-philippines/jubilee-2011.
3. Zie Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), pp. 213–215.
4. Gordon B. Hinckley, ‘Commencement of Missionary Work in the Philippines’, *Tambuli*, april 1991, p. 18.
5. Interview met Kent Clyde Lowe door James Neil Clark, 3 september 2007.
6. Francis M. Orquiola, ‘Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints’, *Ensign*, november 1984, p. 107.
7. Michael John U. Teh, ‘Scriptures and Spiritual Preparation’ [Boodschappen van het gebiedspresidium, mei 2011]; lds.org/ph/index.php/literature.

Het HEILSPLAN

*gebruiken om vragen
te beantwoorden*

LaRene Porter Gaunt

Kerkelijke tijdschriften

Wij leven in een geweldige tijd. Het herstelde evangelie van Jezus Christus komt ‘tevoorschijn [...] uit de donkerheid’ (LV 1:30). Daardoor horen meer kinderen van onze hemelse Vader die niet van ons geloof zijn over ‘de mormonen’. Sommigen krijgen voor hen vreemde en verwarrende informatie te horen. Bij anderen klinkt de informatie die ze horen bekend en troostrijk in de oren. Uit beide groepen kunnen mensen bij ons aankloppen om antwoorden op hun vragen te krijgen. Veel antwoorden liggen besloten in het heilsplan, ofwel het grote ‘plan van geluk’ (Alma 42:8).

Mensen vragen zich vaak af: ‘Waar kom ik vandaan?’ ‘Waarom ben ik hier?’ en ‘Waar ga ik na dit leven naartoe?’ Al die vragen zijn met de waarheden in het heilsplan te beantwoorden. In dit artikel staan enkele antwoorden uit de Schriften en van onze profeet, president Thomas S. Monson, op deze vragen.

Geloof in Jezus Christus

Bekering

Waar kom ik vandaan?

Wij zijn eeuwige wezens. Vóór dit leven woonden we als geestkinderen van God bij Hem. ‘De apostel Paulus heeft [...] gezegd dat wij “van Gods geslacht zijn” [Handelingen 17:29], aldus president Monson. ‘Daar wij weten dat ons stoffelijke lichaam uit onze aardse ouders voortkomt, moeten we de betekenis van Paulus’ uitspraak verder onderzoeken. De Heer heeft verklaard: “De geest en het lichaam zijn de ziel van de mens” [LV 88:15]. Het is dus de geest die van God afstamt. De auteur van de brief aan de Hebreëen noemt Hem “de Vader der geesten” [Hebreëen 12:9].’¹

Waarom ben ik hier?

Over ons leven op aarde heeft president Monson gezegd: ‘Wat ben ik dankbaar dat een wijze Schepper een aarde heeft geschapen en ons hier heeft geplaatst met een sluier van vergetelheid over ons vorige bestaan zodat we een proefperiode mochten doormaken, een kans om ons te bewijzen en in aanmerking te komen voor alles wat God ons wil geven.

‘Het is duidelijk dat een van de voornaamste doelen van ons bestaan op aarde is dat we een lichaam van vlees en beenderen krijgen. We hebben ook de gave van keuzevrijheid gekregen. Op wel duizend manieren hebben we het voorrecht om zelf te kiezen. Zo leren we van de strenge leermeester die ervaring heet. We onderscheiden goed van kwaad. We maken onderscheid tussen bitter en zoet. We ontdekken dat er consequenties verbonden zijn aan onze daden.’²

Waar ga ik na dit leven naartoe?

Alle mensen zullen de dood smaken. Maar ‘als een mens sterft, zou hij herleven?’ (Job 14:14.) ‘Wij weten dat de dood niet het einde is’, aldus president Monson. ‘Die waarheid hebben levende profeten ons door de eeuwen heen geleerd. We lezen dat ook in onze heilige Schriften. In het Boek van Mormon staat een concrete uitspraak van troost:

*Wanneer wij of
anderen vragen
over het evangelie
van Jezus Chris-
tus hebben, weten
we dan waar we
de antwoorden
kunnen vinden?*

*Doop
Gave van de Heilige Geest*

*Volharden
tot het
einde*

WAAR KAN IK MEER OVER HET HEILSPAN TE WETEN KOMEN?

1. Het heilsplan wordt het duidelijkst uiteengezet in het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde.
2. De woorden van de hedendaagse profeten zijn te vinden op conference.lds.org. U kunt zoeken op termen zoals heilsplan, plan van geluk, verzoening, verhoging, gerechtigheid, barmhartigheid, bekering en opstanding.
3. Zie 'Les 2: Het heilsplan' in hoofdstuk 3 van *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk*.

“Welnu, met betrekking tot de staat van de ziel tussen de dood en de opstanding, zie, het is mij door een engel bekendgemaakt dat de geest van ieder mens zodra hij dit sterfelijke lichaam heeft verlaten, ja, de geest van ieder mens, hetzij die goed of kwaad is, huiswaarts wordt gevoerd naar die God die hem het leven heeft geschonken.

“En dan zal het geschieden dat de geest van hen die rechtvaardig zijn, wordt ontvangen in een staat van geluk die het paradijs wordt genoemd, een staat van rust, een staat van vrede, waarin hij van al zijn moeiten, en van alle zorg en droefenis zal uitrusten” [Alma 40:11–12].³

Na de opstanding gaan we naar het celestiale koninkrijk met een heerlijkheid als die van de zon, het terrestriale koninkrijk met een heerlijkheid als die van de maan, het telestiale koninkrijk met een heerlijkheid als die van de sterren, of de buitenste duisternis (zie LV 76).

Bestaat er een God? Bestaat Satan echt?

Onze hemelse Vader, Jezus Christus en Satan waren vóór onze geboorte allemaal betrokken bij de grote raadsvergadering in de hemel. Als onderdeel van het heilsplan vroeg onze hemelse Vader iemand naar de aarde te gaan om voor onze zonden verzoening te doen. Hij zei: ‘Wie zal Ik zenden? En Een [Jezus Christus], gelijk de Zoon des Mensen, antwoordde: Hier ben Ik, zend Mij. En een ander [Satan] antwoordde en zeide: Hier ben ik, zend mij. En de Heer zeide: Ik zal de eerste zenden.

‘En de tweede [Satan] was vertoornd en behield zijn eerste staat niet; en te dien dage volgden velen hem na’ (Abraham 3:27–28; zie ook LV 29:36–37; Mozes 4:1–4).

Hebben we de macht om Satans verleidingen te weerstaan?

Een derde van de geesten koos er na de raadsvergadering in de hemel voor om Satan te volgen en werd met hem uitgeworpen. Zij en Satan zijn geesten gebleven zonder stoffelijk lichaam. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: ‘Allen die een lichaam bezitten, hebben macht over hen die dat niet bezitten.’⁴ Satan kan ons dus verzoeken, maar wij hebben de macht om die te weerstaan.

Geestenwereld

DOOD

OPSTANDING

CELESTIAAL

TERRESTRIAAL

TELESTIAAL

**BUITENSTE
DUISTERNIS**

Waarom lijkt mijn hemelse Vader mijn gebeden soms niet te beantwoorden?

‘Bidden is de handeling waarmee de wil van de Vader en de wil van het kind in overeenstemming met elkaar worden gebracht. Het doel van het gebed is niet om de wil van God te veranderen.’ (Bible Dictionary, ‘Prayer.’) Het gebed is een hulpmiddel waardoor we onze keuzevrijheid kunnen aanwenden om onze wil in overeenstemming met die van God te brengen (zie Abraham 3:25). Onze hemelse Vader verhoort onze gebeden altijd. Die antwoorden kunnen echter in de vorm van ja, nee of nog niet komen. De timing is belangrijk.

Waarom heb ik toch moeilijkheden als ik probeer een goed leven te leiden?

Moeilijkheden maken deel uit van het heilsplan. Zij maken ons sterker en louteren ons als we op Jezus Christus en zijn evangelie vertrouwen. Onze hemelse Vader steunt ons bij onze moeilijkheden. Onze beproevingen zullen ons ‘ondervinding’ geven en voor onze ‘bestwil’ zijn (LV 122:7).

Hoe weet ik wat goed en wat verkeerd is?

Alle kinderen van God worden met het licht van Christus geboren, waarmee zij ‘goed van kwaad’ kunnen onderscheiden (Moroni 7:16). Daarnaast kan de Heilige Geest tot ons verstand en ons hart getuigen van waarheid met gevoelens van vrede en warmte (zie LV 8:2–3).

Kan ik wel vergeving krijgen als ik ernstige zonden heb begaan?

God wist dat we allemaal zouden zondigen in ons leerproces om te kiezen tussen goed en kwaad.⁵ Aan alle zonden is echter een straf verbonden. De gerechtigheid vereist dat de straf wordt ondergaan. In zijn barmhartigheid heeft onze hemelse Vader Jezus Christus de verzoening tot stand laten brengen en voor ons allen aan de vereisten der gerechtigheid voldaan (zie Alma 42). Met andere woorden, door zijn lijden in Getsemane en zijn dood op Golgota betaalde Christus de prijs voor al onze zonden als wij aanspraak maken op Christus’ verzoening door ons te bekeren en de verordeningen van het evangelie te ontvangen. Onze zonden zullen vergeven worden (zie LV 1:31–32). ■

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘De wedloop van het leven’, *Liahona*, mei 2012, p. 91; zie ook Abraham 3:22–26.
2. Thomas S. Monson, ‘De wedloop van het leven’, pp. 91–92; zie ook Alma 34:32–34.
3. Thomas S. Monson, ‘De wedloop van het leven’, p. 93; zie ook Leer en Verbonden 76:59–111.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 228.
5. Kleine kinderen kunnen niet zondigen ‘totdat zij verantwoordelijk beginnen te worden’ (zie LV 29:46–47).

HOE WISTEN ZE DAT?

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft in de algemene ZHV-bijeenkomst in 2011 een boodschap aan de ZHV-zusters gegeven die mijn hart raakte en mij gemoedstrust schonk. Hij sprak over het kleine vergeet-mij-nietje en hoe de vijf bloemblaadjes ervan vijf dingen voorstellen die we nooit moeten vergeten.¹

Na de bijeenkomst vertelde mijn dochter Alyssa me een verhaal over haar vriendin Jessie, die een catering-bedrijfje heeft. Jessie werd door haar ZHV-leidsters in de ring gevraagd om iets lekkers voor na de algemene ZHV-bijeenkomst te maken. Jessie vertelde Alyssa dat ze meteen wist wat ze moest maken — 250 cupcakes. Alyssa

bood haar hulp aan om de cupcakes naar het ringgebouw te vervoeren.

Toen de dag van de bijeenkomst was aangebroken en Alyssa zich meldde om te helpen, trof ze Jessie bijna in tranen aan. De cupcakes waren klaar, maar Jessie had een foto gestuurd naar iemand uit haar familie die zei dat ze niet bijzonder genoeg waren voor de bijeenkomst.

Jessie begon aan zichzelf te twijfelen. Ze kwam tot de slotsom dat de ZHV-leidsters in de ring iets fraaiers verwachtten dan haar eenvoudige cupcakes. Ze probeerde in paniek te bedenken hoe ze de cupcakes anders kon versieren, maar daar was geen tijd meer voor. Zij en Alyssa namen de cupcakes mee zoals ze waren, waarbij

Jessie het gevoel had dat ze de zusters teleurstelde — totdat president Uchtdorf sprak.

Terwijl hij over het kleine vergeet-mij-nietje sprak, werd er een foto van het blauwe bloempje op het scherm getoond. Het bloempje was zo eenvoudig met zijn tere bloemblaadjes. President Uchtdorfs boodschap raakte ieders hart toen hij ons smeekte ons niet zodanig door de grote exotische bloemen om ons heen te laten afleiden dat we de vijf eenvoudige maar belangrijke waarheden die hij ons leerde zouden vergeten.

Na het slotgebed stroomden de zusters naar de recreatiezaal. Toen Alyssa en Jessie binnenkwamen, troffen ze iedereen rond de tafel met het lekkers aan met de vraag: ‘Hoe wisten ze dat?’

Elke cupcake was met gewone witte glazuur geglaceerd en versierd met een eenvoudig, prachtig vergeet-mij-nietje met vijf tere bloemblaadjes. ■

Gale Ashcroft (Arizona, VS)

NOOT

1. Zie Dieter F. Uchtdorf, ‘Vergeet mij niet’, *Liahona*, november 2011, p. 120.

De cupcakes waren klaar, maar Jessie had een foto gestuurd naar iemand uit haar familie die zei dat ze niet bijzonder genoeg waren voor de ZHV-bijeenkomst.

DE BELOFTE GAF ME HOOP

Mijn man en ik werden al snel na ons huwelijk met een zontje gezegend. Als ik zijn lachje zag en in zijn ogen keek, voelde ik me bij mijn hemelse Vader in het krijt staan. Ons zontje leek in mijn ogen volmaakt. Mijn man en ik dankten de Heer elke dag voor dit kostbare geschenk.

Op 19 februari 2009 pakte ik mijn spullen in om het laatste jaar van mijn opleiding op te gaan pakken. Mijn man en ik wisten niet dat ons lieve zontje de volgende dag koorts zou krijgen en dit aardse leven zou verlaten.

Ik vond het moeilijk te verdragen. De leden van onze wijk kwamen ons thuis troost bieden met Schriftteksten en lofzangen, en ze baden met ons. Ik stelde hun blijken van medeleven op prijs, maar bleef om het verlies van mijn zoon treuren. Steeds wanneer ik aan hem dacht, schoten de tranen in mijn ogen.

Vier dagen na zijn dood kreeg ik de ingeving om in *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* te lezen. Ik pakte het boek en het viel in mijn handen open bij het hoofdstuk 'Woorden van hoop en troost bij een sterfgeval'. Ik begon te lezen en werd diep geraakt door de tragische verliezen die Joseph en Emma hadden geleden toen zij hun gezin stichtten. Toen ik bij een stukje uit een toespraak kwam die de profeet bij de begrafenis van een tweejarig meisje had gehouden, leek het alsof een plens koud water over mijn hoofd werd uitgestort, die mijn treurige gedachten tot bezinning brachten.

Ik riep mijn man erbij. We lazen samen: 'Ik heb [...] mij afgevraagd waarom kleine, onschuldige kinderen

uit ons midden worden weggenomen. [...] De Heer neemt velen zelfs al in hun kinderjaren weg, zodat zij aan [...] de smart en het kwaad van deze wereld ontkomen; zij waren te zuiver en te liefelijk om op deze aarde te blijven; welbeschouwd hebben wij dus reden tot vreugde in plaats van verdriet, daar zij van het kwaad zijn bevrijd en wij hen spoedig weer terug zullen hebben.'

De profeet voegde daaraan toe: 'De vraag kan gesteld worden: "Zullen moeders hun kinderen in de eeuwigheid hebben?" Ja! Ja! Moeders, u zult uw kinderen bij u hebben, want die zullen eeuwig leven hebben, want hun schuld is voldaan.'¹

Sinds we die prachtige woorden gelezen hebben, zijn de gebeden in ons gezin vol dankzegging voor de

belofte dat we onze zoon dankzij de verzoening van Jezus Christus weer bij ons zullen hebben.

We hebben inmiddels drie geweldige kinderen, die een broer hebben die hun is voorgegaan. Wij leren hun het ware en eeuwigdurende evangelie, dat hen naar hun hemelse Vader en naar hun Heiland, Jezus Christus, terug zal voeren.

Ik weet dat de boodschap van de profeet Joseph Smith over het leven na de dood waar is. Ik zal eeuwig dankbaar zijn voor de hoop, de vrede, de vreugde en het geluk die we daardoor als gezin ervaren — aan beide zijden van de sluier. ■

Juliana Fayehun (Lagos, Nigeria)

NOOT

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), pp. 190, 191.

Ik pakte het boek en het viel in mijn handen open bij het hoofdstuk 'Woorden van hoop en troost bij een sterfgeval'.

IK HAD VOLOP TE DELEN

Ik had bij de voorbereiding op nood-situaties altijd alleen mijn gezin en mijzelf voor ogen gehad. Maar ik leerde op een zondagochtend in 1992 in het zuiden van Florida anders tegen die voorbereiding aankijken. De orkaan Andrew, een van de meest verwoestende en meeste schade veroorzakende orkanen die de Verenigde Staten ooit heeft getroffen, verstoorde een prachtige zomer in Miami (Florida).

Ik woonde tijdelijk alleen in een appartement bij het strand wegens een oriëntatieprogramma van drie maanden voor mijn werk. Toen de orkaanwaarschuwing kwam en ik hoorde dat we ons appartementen-complex tegen het middaguur moesten verlaten, regelde een medewerker verder landinwaarts hotelkamers voor onze collega's en mij. Ik plaatste schotten voor mijn ramen en sloeg mijn persoonlijke bezittingen op.

Omdat mijn vrouw en kinderen van plan waren een weekje op bezoek te

komen, had ik eerder al genoeg eten en water voor ons zessen ingeslagen. Ik troostte mezelf met de gedachte dat ik een veilig heenkomen had en voldoende voedsel voor een paar weken mee kon nemen.

Toen ik me klaarmaakte om rond 10:30 uur te vertrekken, voelde ik me prima — alles was geregeld. Ik knielde in gebed neer en dankte onze hemelse Vader voor mijn zegeningen en vroeg Hem om zijn hulp tijdens de aankomende storm. Aan het eind van mijn gebed gaf de Geest mij in om te zeggen: 'Als er iemand behoefte heeft aan hulp, help mij hem of haar dan te vinden.'

Nog geen paar minuten later klopte een weduwe van in de tachtig bij me aan. 'Het spijt me', zei ze. 'Ik ben bij de verkeerde kamer. Ik ben op zoek naar een kennis.'

Ze zag er nerveus uit. Toen ik haar vroeg of ik kon helpen, zei ze radeloos dat ze niet wist wat ze moest doen of

waar ze terecht kon. Ik vroeg haar waar ze woonde en we liepen samen naar haar appartement, peilden haar situatie en namen haar opties door.

Ik vertelde haar dat mijn bedrijf wellicht plaats kon bieden in een van onze hotelkamers en nodigde haar uit bij onze groep te blijven. Ze slaakte een zucht van verlichting. We pakten snel in en stelden haar appartement en spullen veilig. Ook regelde ik dat een collega haar auto naar het hotel reed.

Toen ik net wilde vertrekken, vroegen nog twee weduwen om hulp. Ik wist ze te kalmeren zodat ze helder konden denken en uitpuzzelen waar ze een schuilplaats konden vinden. Toen ik de bagage van een van mijn collega's oppikte, vroeg nog een weduwe op leeftijd om hulp. We borgen haar breekbare spullen op een veilige plek op en hielpen haar zich klaar te maken om te vertrekken.

Ondertussen hadden andere collega's twee studenten die op een eiland verbleven uitgenodigd om bij onze groep in het hotel landinwaarts te blijven. Ze hadden alleen een handjevol snacks en een liter mineraalwater als proviand. Ik had gelukkig volop te delen, niet alleen met hen maar ook met alle anderen.

Wat was het een zegen om voorbereid te zijn en door de Heer geleid te worden. Daardoor kon ik anderen kalmeren in een potentieel gevaarlijke situatie en vrijwel al mijn tijd wijden aan het helpen van anderen zonder over mezelf in te zitten. Mijn waardering voor de raad van onze priesterschapsleiders om voorbereid te zijn kreeg een extra dimensie. ■

Brent Fisher (Californië, VS)

Toen ik vroeg of ik kon helpen, zei de vrouw radeloos dat ze niet wist wat ze moest doen of waar ze terecht kon.

WACHTEN OP DE ZONSOPGANG

De kamer werd door schaduwen in duisternis gehuld terwijl ik wakker naar de ademhaling van mijn man lag te luisteren om vast te stellen of hij sliep of niet. Nog maar twee dagen daarvoor was onze twaalfjarige dochter overleden aan de gevolgen van een acuut ongeluk. Ik sloot mijn ogen weer, maar kon de slaap niet vatten. Mijn hart ging uit naar mijn dochter. Alle kennis van het heilsplan kon de pijn van het gemis niet verzachten.

Toen de dag bijna begon aan te breken, kreeg ik plotseling een intens verlangen. De zon zou weldra opkomen en in gedachte zag ik de lucht in zachte roze tinten voor me. Onze dochter hield van de kleur roze. Een roze zonsopgang zou precies hetgeen zijn wat ik nodig had om haar weer dicht bij me te voelen.

‘Laten we naar de zonsopgang kijken’, fluisterde ik mijn slaperige echtgenoot toe.

We stonden op de oprit, turend naar het oosten, te wachten ... en te wachten. Hoewel het lichter werd, brak de zon niet door de laaghangende wolken heen.

Ik liet mijn hoofd op mijn mans schouder rusten en zuchtte. Ik probeerde mijn teleurstelling te verhullen. Maar ik wilde meer. Ik had meer nodig. Onze hemelse Vader had die wens toch wel voor me kunnen vervullen nu Hij onze lieve meid tot Zich had genomen.

Toen mijn man zich omdraaide om naar binnen te gaan en achter ons keek richting het westen, zei hij: ‘Kijk!’

Ik draaide me om. De wolken achter ons baadden in een kleurrijke gloed, omringd door goudkleurig licht.

Mijn adem stokte en ik kreeg tranen in mijn ogen. Het was mooier dan ik me had kunnen voorstellen. Het voelde als een omhelzing van onze dochter. Ik wist dat mijn hemelse Vader weet had van mijn hart vol pijn en een belofte van hoop voor de toekomst kenbaar maakte — een liefdevol teken van eeuwige gezinnen en alle mooie momenten die nog zouden komen.

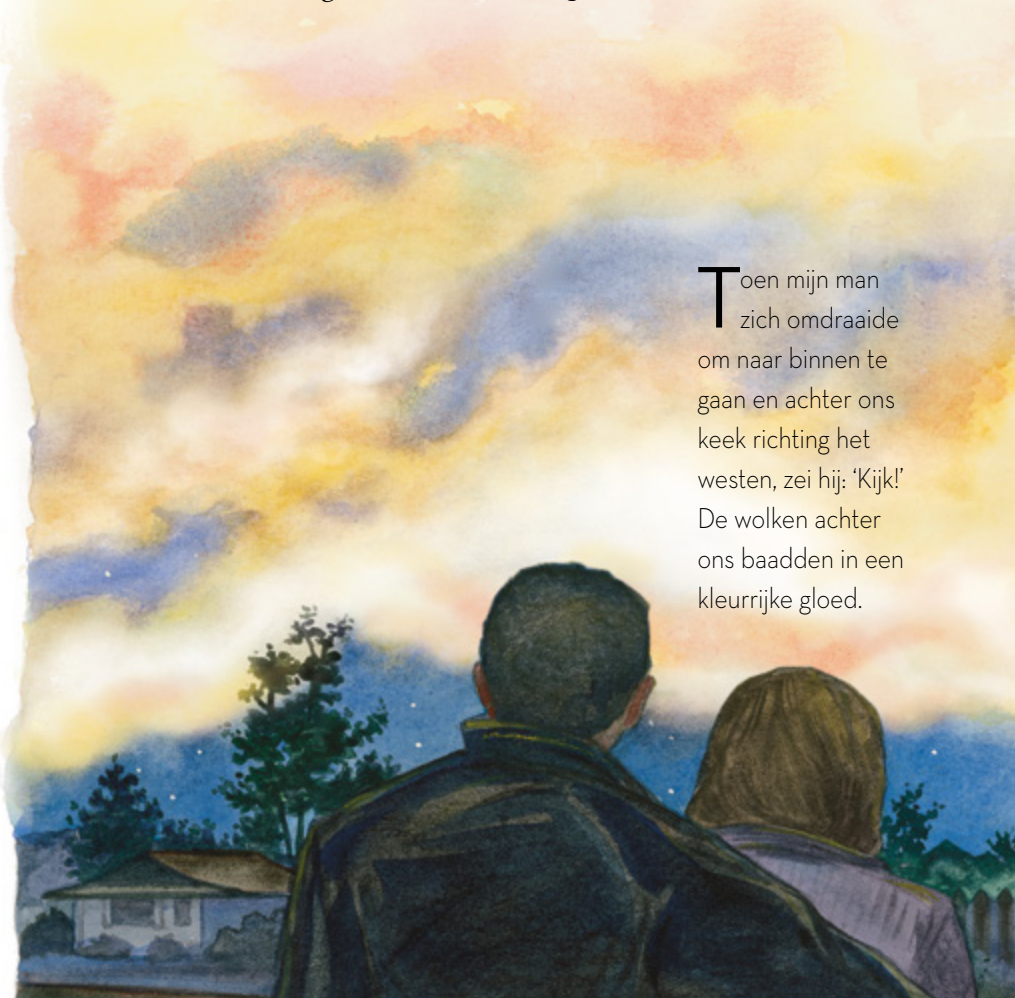
Ik heb vaak gedacht aan dat prachtige moment en het nieuwe perspectief dat ik erdoor kreeg. Wie ziet uit naar een zonsopgang in het westen? En toch wachtte daar mijn wonder. Hoeveel zegeningen en wonderen merk ik niet op omdat ze uit een onverwachte hoek komen? Hoe vaak ben ik bezig met hoe het in mijn ogen zou moeten en mis ik de schoonheid van wat er is?

We hadden aanhoudend gebeden

voor een wonder dat maar niet kwam, maar toen ik omkeek met mijn nieuwe perspectief, zag ik het wonder van de vier levens die beter waren geworden dankzij de orgaandonaties van onze dochter, het wonder van liefde in het gezin en eenheid in de wijk, en het wonder van dienstvaardigheid. Ik heb groot verdriet gevoeld, maar ik heb ook grote hoop in mijn ziel voelen stromen bij elke kleurrijke zonsopgang, elke roze zonsopgang en elke roze bloem die ik tegenkom.

Als de zon nu opkomt, kijk ik naar het oosten en draai me daarna om en kijk naar het westen. Met een glimlach besef ik dan dat er altijd wonderen en zegeningen te vinden zijn — en dat de zon altijd over ons verdriet zal opgaan als wij dat toelaten. ■

Julia Wagner (Ohio, VS)

Toen mijn man zich omdraaide om naar binnen te gaan en achter ons keek richting het westen, zei hij: ‘Kijk!’ De wolken achter ons baadden in een kleurrijke gloed.

Hoe kunnen fatsoenlijk taalgebruik, gedrag en uiterlijk ons helpen licht uit te stralen en God te verheerlijken?

Als je oog alleen op

Katherine Nelson en Heidi McConkie

In de voorsterfelijke raadsvergadering in de hemel, toen Jezus Christus aanbood om onze Heiland te zijn, zei Hij tot de Vader: 'Uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig' (Mozes 4:2).

De Heer heeft de Vader altijd verheerlijkt en is daarin ons voorbeeld. Tijdens zijn aardse bediening vestigde de Heiland de aandacht nooit op Zichzelf, maar wees Hij zijn volgelingen op de Vader met woorden zoals: 'Wie in Mij gelooft, gelooft niet in Mij, maar in Hem, die Mij gezonden heeft' (Johannes 12:44). In gedrag, uiterlijk, woord en daad leerde de Heiland ons over het belang van fatsoen.

In hun toewijding om de Heiland te volgen laten de jongvolwassenen in dit artikel hun gedachten gaan over hun innerlijke en uiterlijke tekenen van fatsoen. Ook vertellen zij hoe hun streven om God te verheerlijken hun karakter vormt en hun daden stuurt.

Verheerlijk God en straal licht uit

We zien beter in hoe we door fatsoen God verheerlijken als we begrijpen wat er werkelijk mee bedoeld

mijn eer
is gericht

wordt. In *Trouw aan het geloof* staat: 'Fatsoen komt tot uiting in onze wijze van kleden, in onze uiterlijke verzorging, in ons taalgebruik en in ons gedrag. Fatsoen weerspiegelt een nederige instelling: u loopt niet met uzelf te koop. U wilt liever "God verheerlijken in lichaam, en in geest" (1 Korintiërs 6:20, naar de King Jamesbijbel).'¹

Als wij net als de Heiland fatsoen als maatstaf hanteren, nodigen wij de Geest uit in ons leven en wordt de belofte vervuld: 'Indien uw oog alleen op [Gods] eer is gericht, zal uw gehele lichaam met licht vervuld zijn' (LV 88:67). Als je leest hoe andere jongvolwassenen tegen fatsoen aankijken, kun je overwegen hoe je je eigen geestelijke licht aanwakkert door je innerlijke streven ernaar en uiterlijke blijk ervan op een hoger peil te brengen.

Wees fatsoenlijk in taalgebruik en gedrag

'Uw woorden en daden kunnen van zeer grote invloed zijn op uzelf en anderen. Maak u kenbaar door nette, positieve, opbouwende taal en correcte daden die de mensen om u heen gelukkig maken. Fatsoenlijk taalgebruik en dito daden leiden tot meer leiding en troost van de Heilige Geest.'²

Dar'ja Sergejevna Sjvidko uit Wolgograd (Rusland) legt uit dat we fatsoenlijk zijn in ons taalgebruik als we anderen met respect behandelen en 'met milde en kalme stem onze gedachten onder woorden brengen zonder grove of on gepaste taal te gebruiken'. Fatsoenlijk taalgebruik is vrij van roddel, spot, hoon en sarcasme. Het kleineert nooit anderen en blaast ego's niet op. Er spreekt gewoon vriendelijkheid uit voor en

erkent de goddelijkheid van alle kinderen van onze hemelse Vader.

Ons taalgebruik dient ook respect voor de Godheid te weerspiegelen: 'Houd u verre van de grove taal en het ijdel gebruik van de naam van God die in de wereld gangbaar zijn geworden. [...] Het oneerbiedige karakter van dergelijk taalgebruik [...] doet afbreuk aan [ons] vermogen om de zachte influisteringen van de Heilige Geest waar te nemen.'³

'Fatsoen komt tot uiting in onze wijze van kleden, in onze uiterlijke verzorging, in ons taalgebruik en in ons gedrag. Fatsoen weerspiegelt een nederige instelling: u loopt niet met uzelf te koop.'

Onfatsoenlijk taalgebruik zoals roddel en spot kan funest zijn voor relaties. Fatsoenlijk taalgebruik, daarentegen, stimuleert onze toewijding aan God en, zoals Kelly Prue uit Utah (VS) het uitlegt, 'vergroot ons vermogen om positieve relaties met anderen op te bouwen. Ons fatsoenlijke taalgebruik kan het beste in anderen naar boven halen.'

Fatsoenlijk taalgebruik en fatsoenlijk gedrag gaan hand in hand. 'Het is van belang om fatsoenlijk in ons taalgebruik en gedrag te zijn, omdat je daarmee laat zien wie je bent en

wat je belangrijk vindt', zegt Mike Olsen uit Utah. Mensen merken het wanneer onze woorden en daden niet met elkaar overeenstemmen. Ons taalgebruik waarmee we anderen opbeuren en God verheerlijken moet vergezeld gaan van dito daden. Door vriendelijke daden en hulpvaardigheid tonen wij dat ons verlangen om anderen op te beuren en God te eren verder gaat dan onze woorden. Ons voorbeeld van discipelschap in woord en daad kan anderen ten goede beïnvloeden.

'Ik stel fatsoenlijk gedrag en taalgebruik echt op prijs', zegt Carrie Carlson uit Colorado (VS). 'Het heeft iets bekoorlijks als iemand nederig is en iets niet doet om aandacht te trekken. Wie fatsoenlijke taal gebruikt, wordt een krachtig instrument voor de Heer.'

Wees fatsoenlijk in kleding en uiterlijk

'Fatsoenlijke kleding brengt het beste in ons naar boven omdat we ons daardoor meer op de geestelijke dan op de natuurlijke mens richten', zegt Paul Cave uit Utah. Een fatsoenlijke kledingstijl moedigt anderen aan ons te leren kennen en te waarderen om onze persoonlijkheid en ons karakter en niet om hoe we eruitzien.

Onze manier van kleden geeft anderen niet alleen te kennen hoe zij ons dienen te behandelen, maar heeft ook invloed op hoe we onszelf zien en behandelen. 'Wij leren door het evangelie dat ons lichaam een geschenk van God is', zegt Luis Da Cruz junior uit Brazilië. 'Ons lichaam helpt ons vooruitgang te maken en te

worden zoals onze hemelse Vader is. Daarom is het belangrijk om fatsoenlijk gekleed te gaan. Zo tonen we God en anderen dat we respect voor deze gave en voor anderen hebben.'⁴

Carrie legt uit: 'Onfatsoenlijke kleding is bedoeld om het lichaam als een object te etaleren dat losstaat van een geest met een persoonlijkheid en karakter. Fatsoenlijk zijn, ook al heb ik er soms meer geld en zeker meer tijd in moeten steken, heeft me geholpen in te zien dat mijn lichaam het omhulsel is van een waardevolle geest met een goddelijke kern en bestemming, door hemelse Ouders voort- en grootgebracht. Het verdient veel meer zorg en respect dan de wereld eraan wil toeschrijven.'

In *Trouw aan het geloof* staat: 'Behalve dat u geen [onfatsoenlijke] kleding moet dragen, moet u ook niet extreem zijn in kleding, uiterlijk en kapsel. Wees altijd netjes en schoon, pas ervoor om er slordig of onverzorgd bij te lopen, en let op uw manieren.'⁵ Door onze manier van kleden en doen geven we uiting aan ons respect voor God, voor onszelf en voor anderen.

Wees consequent

Als we ons aan de fatsoensnormen van het evangelie proberen te houden, laten we onze toewijding zien door ons consequent en te allen tijde, en niet alleen wanneer het ons uitkomt, aan de geboden van de Heer te houden.

Ware toewijding is altijd op evangeliebeginselen gestoeld. Anthony Roberts uit Utah legt uit: 'Fatsoenlijkheid is een manier van leven,

een verlangen om dagelijks naar het evangelie en het heilsplan te wandelen.' Als we ons aan het evangelie overgeven, kan onze bekering dieper gaan en ons verlangen om evangeliebeginselen na te leven vergroten.

Begrijp je goddelijke aard

Consequent fatsoenlijk zijn, geeft ons meer inzicht in en waardering voor ons geboorterecht, en kennis van

onze goddelijke aard kan ons inspireren om fatsoenlijker te zijn. Raffaella Ferrini uit Florence (Italië) legt uit: 'De fatsoensnormen zijn een zegen voor mij, want daardoor voel ik dat ik een bijzondere dochter van mijn hemelse Vader ben. En die kennis zet mij weer tot een fatsoenlijke levensstijl aan.'

Onze eigenwaarde kan eronder lijden als we de wereld laten bepalen wie we zijn. Julianna Auna uit Utah beschrijft haar ervaring: 'Voordat ik een getuigenis van het beginsel fatsoen kreeg, was ik ongelukkig en

geestelijk op onveilig terrein. Ik liet me door de wereld voorschrijven wie ik was, en dat werkte deprimerend en geestelijk verlamdend. De obsessie van de wereld voor tijdelijke, materiele zaken is wreed en meedogenloos. Toen ik eenmaal had besloten niet meer naar de wereld te luisteren maar mijn relatie tot God voorop te stellen, verliep mijn leven een stuk gemakkelijker, vrijer en gelukkiger.' Wanneer we de goedkeuring van onze hemelse Vader in plaats van die van de wereld zoeken, zullen onze levensvreugde en onze motivatie om de fatsoensnormen na te leven toenemen.

Houd er een fatsoenlijke levensstijl op na

'Fatsoen komt tot uiting in alles wat we doen: ons taalgebruik, ons uiterlijk, ons gedrag en zelfs de plaatsen die we bezoeken', zegt Galina Viktorovna Savtsoek uit Novosibirsk (Rusland). Een fatsoenlijke levensstijl is nauw verbonden met onze toewijding aan het evangelie en onze relatie tot God.

Echt fatsoen is een combinatie van zowel houding als gedrag. Als we aan ons gedrag of aan ons denkpatroon werken, zullen we op beide gebieden vooruitgang boeken. Als we alleen uitwendig fatsoen ten toon spreiden zonder naar een blijvende innerlijke toewijding te streven, zullen we niet alle zegeningen van een fatsoenlijke levensstijl genieten. En als we menen dat we fatsoenlijk zijn zonder dat uit onze daden te laten blijken, houden we onszelf voor de gek.⁶

Als we zeggen dat ons oog in het aspect van fatsoen alleen op de eer

van God gericht is, bedoelen we dat we zowel uiterlijk als innerlijk een fatsoenlijke levensstijl zijn toegedaan. Net zoals ons oog op God gericht moet zijn, moeten ons voorkomen en gedrag de beginselen van fatsoen weerspiegelen. Maar God alleen een blik toewerpen maakt ons oog nog niet alleen op zijn eer gericht — wij moeten ons oog op Hem gericht houden. Zo moeten fatsoenlijke kleding en netheid ook gepaard gaan met een visie van eeuwige beginselen.

Als we ons oog op God richten, zullen wij Hem beter in het vizier kunnen houden. En als we God in het vizier houden, raakt ons oog vanzelfsprekend op Hem gericht.

Als we een fatsoenlijke levensstijl nastreven, zullen we de invloed van de Geest sterker voelen. Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Fatsoen is zelfs essentieel om de Geest bij ons te hebben. Ingetogen zijn is nederig zijn, en door nederig te zijn nodigen we de Geest uit om bij ons te zijn.'⁷ Als de Geest onze gedachten en daden leidt, zal ons oog alleen gericht zijn op de eer van God en zullen wij vervuld zijn met licht. ■

Katherine Nelson woont in Utah (VS).

Heidi McConkie woont in Delaware (VS).

NOTEN

1. *Trouw aan het geloof: evangeliewijzer* (2004), p. 43.
2. *Trouw aan het geloof*, p. 45.
3. *Trouw aan het geloof*, p. 45.
4. Zie *Trouw aan het geloof*, p. 44.
5. *Trouw aan het geloof*, p. 44.
6. Zie Lynn G. Robbins, 'Wat voor mannen en vrouwen behoort gij daarom te zijn?' *Liahona*, mei 2011, p. 103.
7. Robert D. Hales, 'Fatsoen: eerbied voor de Heer', *Liahona*, augustus 2008, p. 18.

Finland

Bekering en offers in

Melissa Zenteno

Een paar kilometer uit de kust van Helsinki (Finland) ligt de zeevesting Suomenlinna, gebouwd in de achttiende eeuw om indringers te weren. Deze verschansing strekt zich over zes eilanden uit en staat symbool voor de ferme vastberadenheid van het Finse volk.

Maar de Finse leden van de kerk bezoeken een ander gebouw wanneer ze naar hun hoofdstad reizen. De Helsinkitempel (Finland) is een tastbaar symbool van hun bekering en de bescherming die ze door hun naleving van het evangelie genieten.

Voor Niilo Kervinen, een vierentwintigjarige jongvolwassene uit Rovaniemi (Finland) is de tien uur durende treinreis naar Helsinki een geringe prijs die hij betaalt voor de zegeningen om in de tempel te dienen.

Vóór de inwijding van de Helsinkitempel (Finland) in oktober 2006 moesten Niilo en de andere leden van zijn wijk naar de Stockholmtempel (Zweden) of naar de Kopenhagentempel (Denemarken) reizen. 'Die reizen in de zomervakantie namen doorgaans een week in beslag', herinnert

hij zich. Reizen met de bus en slapen in tenten op die reizen roepen voor hem dierbare herinneringen op.

Toch is een tempel in zijn eigen land een geweldige zegen. 'Toen de Helsinkitempel werd aangekondigd, was ik ontzettend blij', zegt Niilo. 'Het inwijdingsgebed weerklinkt telkens wanneer ik de tempel binnenga nog steeds in mijn hart.'

Die liefde voor de tempel maakt Niilo anders dan zijn vrienden. 'Finnen werken hard en zijn graag actief bezig, maar ruimen in hun leven weinig tijd voor geestelijke zaken in', legt hij uit. Hoewel Niilo zegt dat hij altijd met goede vrienden gezegend is geweest, zag hij naarmate hij ouder werd steeds duidelijker het verschil tussen hoe zijn vrienden leefden en hoe hem werd geleerd te leven. Dat verschil zette Niilo ertoe aan om op zijn zeventiende aan zijn eigen getuigenis te werken. 'Ik moest een keuze maken waar ik wilde staan en wie ik wilde zijn', zegt hij. 'Met de zegeningen van de Heer en door de begeleiding van familieleden en goede vrienden kreeg ik een sterker getuigenis van de kerk.'

Hoe is het om een trouwe jongvolwassene in Finland te zijn? Een jonge man vertelt over zijn cultuur en zijn geloof.

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft in een toespraak over bekering gezegd: 'Ik beloof dat we, als we kennis van de waarheid krijgen en we ons tot de Heer bekeren, onwrikbaar en standvastig zullen blijven en nooit afvallig worden.'¹ Hoewel reizen naar Helsinki tijd en geld kost, is Niilo vastbesloten om een discipel van Christus te zijn. En voor Niilo is dat totaal geen offer. ■

NOOT

1. David A. Bednar, 'Tot de Heer bekeerd', *Liahona*, november 2012, p. 109.

MEER OVER NILO

Wat eten Finnen doorgaans zoal?

Ik vind zalmsoep en rendierenvlees met aardappelpuree erg lekker. We eten ook veel roggebrood.

Wat vind je leuk om te doen?

Ik hou van snowboarden, films kijken of gewoon een wandeling maken buiten. Ik ben in Japan op zending geweest, daarom leer ik Japans wanneer ik even de gelegenheid heb.

Hoe zit het met daten in Finland?

We hebben geen echte datecultuur. Bij ons vraag je iemand gewoonlijk alleen uit als je al behoorlijk veel belangstelling voor de ander hebt. Daten is hier niet een ingeburgerde manier om iemand te leren kennen. Er zijn hier wel trouwe jongvolwassenen, ook al zijn er niet veel leden. Soms reizen jongvolwassen leden lange afstanden om met iemand uit te gaan die ze op een dansactiviteit voor jonge alleenstaanden hebben ontmoet.

DE KERK IN FINLAND

4715 heiligen der laatste dagen
15 wijken
15 gemeenten
2 ringen
1 zendingsgebied
1 tempel, ingewijd op 22 oktober 2006

STATISTIEKEN

5.250.000 inwoners (per januari 2012)
187.888 meren
179.584 eilanden
2,2 miljoen sauna's

FEITEN

Hoofdstad: Helsinki
Taal: Fins (Suomi)

MANNEN EN VROUWEN IN HET **WERK** VAN DE **HEER**

In het grootse, door het priesterschap geautoriseerde, plan van onze hemelse Vader, hebben mannen en vrouwen verschillende maar even belangrijke taken.

Ouderling
M. Russell Ballard
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Ik geloof dat er aspecten zijn aan de essentiële rol die vrouwen in het sterken en opbouwen van het koninkrijk van God op aarde spelen, die zowel vrouwen als mannen dienen te begrijpen. Vrouwen vormen op zoveel manieren het hart van de kerk. Daarom wil ik, met de hulp van de Heer, een ode aan de getrouwe vrouwen en jongevrouwen van de kerk brengen. Lieve zusters, waar u ook op aarde woont, besef alstublieft dat het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen u liefhebben en vertrouwen in u stellen.

Laat ik beginnen met een opfriscursus over de reden waarvoor we op aarde zijn.

Wij zijn geliefde geestzonen en -dochters van onze hemelse Vader. Wij woonden bij Hem in het voorsterfelijke rijk. Teneinde zijn zending — ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen’ (Mozes 1:39) — te vervullen, werkte onze hemelse Vader een plan uit dat tot doel had zijn kinderen hun hoogste potentieel te laten bereiken. Het plan van onze Vader maakte het wenselijk dat de mens viel en een tijdje van Hem werd gescheiden. Daarom wordt de mens in dit sterfelijke leven geboren, krijgt op die wijze

een lichaam, en begint aan een proeftijd. Zijn plan voorzag in een Heiland, die de mens van de val zou verlossen. De verzoening van onze Heer Jezus Christus maakt, door de verordeningen en heilige verbonden van het evangelie, de weg vrij, zodat we naar God kunnen terugkeren. Onze hemelse Vader en zijn Zoon wisten dat we in een sterfelijke wereld vol gevaren en verlokkingen zouden belanden, en dat we toegang zouden moeten hebben tot een kracht die groter is dan onze eigen kracht. Ze wisten dat we toegang tot hun kracht zouden moeten hebben. De leer en het evangelie van Christus verschaft ieder die het accepteert de kracht om het eeuwige leven te verwerven en de kracht om vreugde uit de levensreis te putten.

Er zijn mensen die vraagtekens plaatsen bij de plek die vrouwen in Gods plan en in de kerk innemen. Ik ben vaak genoeg door de nationale en internationale pers geïnterviewd om te weten dat de meeste journalisten met wie ik te maken kreeg, een vooropgezette mening over dit onderwerp hadden. Door de jaren heen zijn veel journalisten met vragen gekomen die impliceerden dat vrouwen tweederangsburgers in de kerk zijn. Niets is minder waar.

Ik zal vijf kernpunten ten aanzien van dit belangrijke onderwerp opnoemen, waar u uw gedachten over kunt laten gaan.

1. God heeft een plan uitgewerkt dat het eeuwige leven binnen ons bereik brengt

Onze hemelse Vader heeft zowel vrouwen als mannen geschapen. Zij zijn geestdochters en -zonen. Dat houdt in dat het geslacht eeuwig is. Hij heeft een plan uitgewerkt, zodat allen die ervoor kiezen Hem en zijn Zoon, Jezus Christus, te volgen, hun bestemming als erfgenaam van het eeuwige leven kunnen verwezenlijken.

Als het zo is dat onze uiteindelijke verhoging hún belangrijkste doel en oogmerk is, en als het zo is dat Zij, zoals wij weten, alwetend en volmaakt zijn, dan is het ook zo dat Zij het beste begrijpen hoe Zij ons moeten voorbereiden, onderwijzen en leiden, zodat we de grootst mogelijke kans op de verhoging hebben.

Haast iedereen heeft familie of vrienden die met

verschillende ongemakkelijke sociale kwesties zijn geconfronteerd. Redetwisten over die kwesties leidt over het algemeen niet tot een oplossing en zal veelal conflicten in de hand werken. Er zijn vragen over het standpunt van de kerk in dergelijke gevoelige kwesties gerezen die moeilijk tot ieders tevredenheid kunnen worden beantwoord. Als we de Heer echter in gebed vragen wat ons standpunt en onze handelwijze in dergelijke situaties moet zijn, dan is de impressie: 'Geloof u in Jezus Christus en volgt u Hem en de Vader?' Ik geloof dat bijna iedereen in de kerk zich wel een keer zal afvragen of ze zullen kunnen voldoen wat er van hen wordt gevraagd. Maar als we echt in de Heer geloven, komt de geruststellende gedachte: 'Ik geloof Jezus Christus, en ik ben bereid te doen wat Hij wil dat ik doe.' Dus gaan we verder. Hoe krachtig zijn deze woorden niet: 'Ik geloof in Jezus Christus'!

Ons getuigenis, onze gemoedsrust en ons welzijn begint met de bereidwilligheid om te geloven dat onze Vader in de hemel het inderdaad het beste weet.

2. De kerk wordt met priesterschapssleutels bestuurd

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is de kerk van de Heer, en zijn kerk wordt bestuurd door en met priesterschapsgesag en priesterschapssleutels. ‘Priesterschapssleutels zijn het gezag dat God aan priesterschapsleders geeft om het gebruik van zijn priesterschap op aarde te regelen en te besturen.’¹

Wie priesterschapssleutels hebben — of het nu om een diaken gaat die sleutels voor zijn quorum heeft, of een bisschop die sleutels voor zijn wijk heeft, of de president van de kerk, die alle priesterschapssleutels bezit — maken het voor allen die getrouw onder hun leiding dienen of werken letterlijk mogelijk om priesterschapsgesag uit te oefenen en toegang tot priesterschapsmacht te hebben.

Alle mannen en alle vrouwen dienen onder leiding van hen die sleutels bezitten. Op deze manier bestuurt de Heer zijn kerk.

Graag wil ik herhalen wat ik in de algemene aprilconferentie van 2013 heb gezegd: ‘In het grootse, door het priesterschap geautoriseerde, plan van onze hemelse Vader, hebben mannen de unieke taak om het priesterschap te bedienen, maar zij zijn niet het priesterschap. Mannen en vrouwen hebben verschillende maar even belangrijke taken. Zoals een vrouw geen kind kan krijgen zonder een man, kan een man zonder een vrouw niet volledig de macht van het priesterschap uitvoeren voor het stichten van een eeuwig gezin. [...] In het eeuwig perspectief delen man en vrouw zowel in de scheppingsmacht als in de priesterschapsmacht.’²

Waarom worden mannen tot priesterschapssambten geordend en vrouwen niet? President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft uitgelegd dat het de Heer was, niet de mens, ‘die de aanwijzing gaf dat de man in zijn kerk het priesterschap diende te dragen’ en dat het ook de Heer was die vrouwen ‘vermogens gaf om deze grote, geweldige organisatie volledig te maken — de organisatie die de kerk is, en het koninkrijk van God.’³ Waar het uiteindelijk op neerkomt is dat de Heer niet heeft geopenbaard waarom Hij zijn kerk georganiseerd heeft zoals Hij het gedaan heeft.

Laten we niet over het hoofd zien dat ongeveer de helft van al het onderwijs in de kerk door vrouwen wordt gedaan. Veel leidinggevende functies worden door onze zusters vervuld. Veel dienstbetoonprojecten en activiteiten

worden door vrouwen gepland en geleid. Uit de adviezen en andere vormen van deelname van vrouwen in wijk- en ringraden en in de algemene raden op de hoofdzetel van de kerk blijken hun inzicht, wijsheid en evenwicht.

Het vergt zowel mannen die vrouwen en hun kenmerkende geestelijke gaven respecteren als vrouwen die de priesterschapssleutels respecteren die mannen dragen om alle zegeningen van de hemel bij elke onderneming in de kerk uit te nodigen.

3. Man en vrouw zijn even belangrijk

Mannen en vrouwen zijn gelijk in Gods ogen en in de ogen van de kerk, maar gelijk wil niet zeggen dat ze hetzelfde zijn. De taken en goddelijke gaven van mannen en vrouwen verschillen van karakter, maar niet in belang of invloed. Onze kerkleer zegt dat vrouwen gelijk zijn aan en toch verschillen van mannen. God vindt niet een van beide seksen beter of belangrijker dan de andere. President Hinckley heeft tegen vrouwen gezegd dat ‘onze hemelse Vader [...] u vanaf het begin [...] als de kroon op zijn scheppingen [heeft gezien].’⁴

Mannen en vrouwen hebben verschillende gaven, verschillende kwaliteiten, en verschillende standpunten en voorkeuren. Dat is een van de belangrijkste redenen dat we elkaar nodig hebben. Er zijn een man en een vrouw voor nodig om een gezin te stichten, en er zijn mannen en vrouwen voor nodig om het werk van de Heer te doen. Een man en een vrouw werken rechtschapen samen om elkaar aan te vullen. Laten we ervoor waken dat we niet knoeien met het plan van onze hemelse Vader en de doelen van ons leven.

4. Iedereen wordt door priesterschapsmacht gezegend

Als mannen en vrouwen naar de tempel gaan, worden ze beiden met dezelfde macht begiftigd, namelijk priesterschapsmacht. Hoewel het gezag van het priesterschap door priesterschapssleutels wordt gekanaliseerd, en priesterschapssleutels alleen door waardige mannen worden gedragen, staan de macht en de zegeningen van het priesterschap alle kinderen van God ter beschikking.

Onze Vader in de hemel is royaal met zijn macht. Alle mannen en alle vrouwen hebben toegang tot die macht als ze hulp nodig hebben. Allen die heilige verbonden met de Heer hebben gesloten en die deze verbonden eren,

hebben het recht om persoonlijke openbaring te ontvangen, om door de bediening van engelen gezegend te worden, om met God te communiceren, om de volheid van het evangelie te ontvangen, en samen met Jezus Christus erfgenaam te worden van alles wat de Vader heeft.

5. We dienen de leer te kennen en daarvan te getuigen

De vrouwen van de kerk dienen de leer van Christus te kennen en op alle mogelijke manieren van de herstelling te getuigen. Er is in de wereldgeschiedenis nooit een periode geweest die gecompliceerder dan onze tijd was. Satan en zijn trawanten hebben de wapens in hun arsenaal duizenden jaren lang kunnen perfectioneren, en zij zijn zeer bedreven in het vernietigen van geloof en vertrouwen in God en in de Heer Jezus Christus onder de mensen.

Wij allen — mannen, vrouwen, jongvolwassenen, jongeren, en jongens en meisjes — dienen de Heer en zijn kerk te verdedigen, te beschermen en over de aarde te verspreiden. We hebben in toenemende mate behoefte aan de kenmerkende, invloedrijke en gelovige stemmen van vrouwen. We willen dat u zich de leer eigen maakt en begrijpt wat we geloven, zodat u van de waarheid van alle dingen kunt getuigen — en het maakt niet uit of die getuigenissen nu worden gegeven rond het kampvuur op een jongevrouwenkamp, in een getuigenisdienst, in een blog of op Facebook. Alleen u kunt de wereld laten zien hoe verbondsvrouwen van God er uitzien en wat ze geloven.

Zusters, uw invloedssfeer is een unieke sfeer — een sfeer die niet door mannen kan worden overgenomen. Niemand kan onze Heiland met meer overtuiging of kracht verdedigen dan u, de dochters van God — u bezit die innerlijke kracht en overtuiging. De kracht van de stem van een bekeerde vrouw is onmetelijk, en de kerk heeft meer dan ooit behoefte aan uw stem.

Ik getuig tot u dat we in een tijd leven waarin we één moeten zijn. We moeten samen pal staan — mannen en vrouwen, jongemannen en jongevrouwen, jongens en meisjes. We moeten pal staan voor het plan van onze hemelse Vader. We moeten Hem verdedigen. Hij wordt aan de kant geschoven. We kunnen als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen niet lijdzaam toezien en dat laten gebeuren zonder moedig onze stem te laten horen.

Moge God u zegenen met de moed om de eenvoudige waarheden van het evangelie te bestuderen en te begrijpen, en elke kans aan te grijpen om ze uit te dragen. ■

Naar een toespraak gehouden in een devotional aan de Brigham Young University op 20 augustus 2013. Zie speeches.byu.edu voor de volledige Engelstalige tekst.

NOTEN

1. *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), 2.1.1.
2. M. Russell Ballard, 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid', *Liahona*, mei 2013, p. 19.
3. Gordon B. Hinckley, 'Women of the Church', *Ensign*, november 1996, p. 70.
4. Zie Gordon B. Hinckley, 'Stand Strong Against the Wiles of the World', *Ensign*, november 1995, p. 98.

JE VOORBEREIDEN OM TE DIENEN, DIENEN OM JE VOOR TE BEREIDEN

*God heeft jou het Aäronisch priesterschap verleend,
omdat Hij een taak voor je heeft – nu en in de toekomst.*

David L. Beck
Algemeen
jongemannenpresident

Jonathan is een vriend van mij die vier jaar geleden lid van de kerk is geworden. Hij is het enige lid van de kerk in zijn familie. Nadat hij het Aäronisch priesterschap had ontvangen, begon hij anderen te dienen zoals hij nog nooit eerder gedaan had. Jonathan wist dat hij alleen zou kunnen dienen als hij er veel over leerde. Ook wilde hij waardig zijn en betrouwbaarder. Daarom bestudeerde hij het evangelie, bad en ging naar de kerk en naar het seminarie. Hij werkte hard aan het onderhouden van de geboden en de normen van de kerk. Hij vervulde zijn priesterschapsplichten ijverig, inclusief een goede huisonderwijzer zijn. Uit het boekje *Plicht jegens God* leerde hij wat zijn plichten waren en hoe hij die moest vervullen.

Jonathans getrouwe priesterschaps-werk gaven hem geestelijke kracht. Die beschermde hem tegen kwade invloeden. Door te dienen en zich op de toekomst voor te bereiden maakte hij grote groei door. Onlangs heeft hij het Melchizedeks priesterschap en de begiftiging ontvangen. Hij is nu op zending in Brazilië.

Het Aäronisch priesterschap wordt vaak het 'voorbereidend priesterschap' genoemd. God heeft jou het Aäronisch priesterschap verleend, omdat Hij een taak voor je heeft — nu en in de toekomst. Als je getrouw in het Aäronisch priesterschap dient, bereidt

dat je voor op grotere mogelijkheden om in de komende jaren te dienen. Evenals Jonathan, bereid je je voor 'op het Melchizedeks priesterschap, de tempelzegeningen, een voltijdzending, een huwelijk en het vaderschap, en een leven in dienst van de Heer'. (*Trouw aan het geloof: evangeliewijzer* [2004], p. 5.)

Je weet uiteraard nu niet de details van de geweldige mogelijkheden die onze hemelse Vader voor je klaar heeft liggen, maar ik ben er zeker van dat je erop zult zijn voorbereid als je eraan denkt het volgende als Aäronisch-priesterschapsdrager te doen.

Jezus Christus volgen

Als priesterschapsdrager vertegenwoordig je Jezus Christus. Dat betekent dat je gevraagd wordt Hem te volgen en te doen wat Hij zou doen. Wat zou Hij doen? Hij wijdde onder alle omstandigheden zijn leven aan het dienen en zegenen van anderen toe. Dat dien jij ook te doen. Dien anderen zoveel je kunt — om te groeien en je te verbeteren, zodat je je naasten nog veel meer zult kunnen dienen! Denk eraan hoe Jezus in zijn jeugd groeide: Hij nam toe 'in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen' (Lucas 2:52).

Een deel van het in je jeugd volgen van Christus is wijs worden en gezond blijven. Dat betekent dat je altijd hard werkt en altijd

AÄRONISCH-PRIESTERSCHAPSDRAGERS:

HOE KAN IK MIJ VOORBEREIDEN OP:

Jezus Christus volgen door

- bidden en schriftstudie
- gehoorzaamheid
- Gods wil te doen.

Priesterschapsverordeningen te bedienen, zoals

- het avondmaal zegenen
- anderen te dopen

Dien altijd door

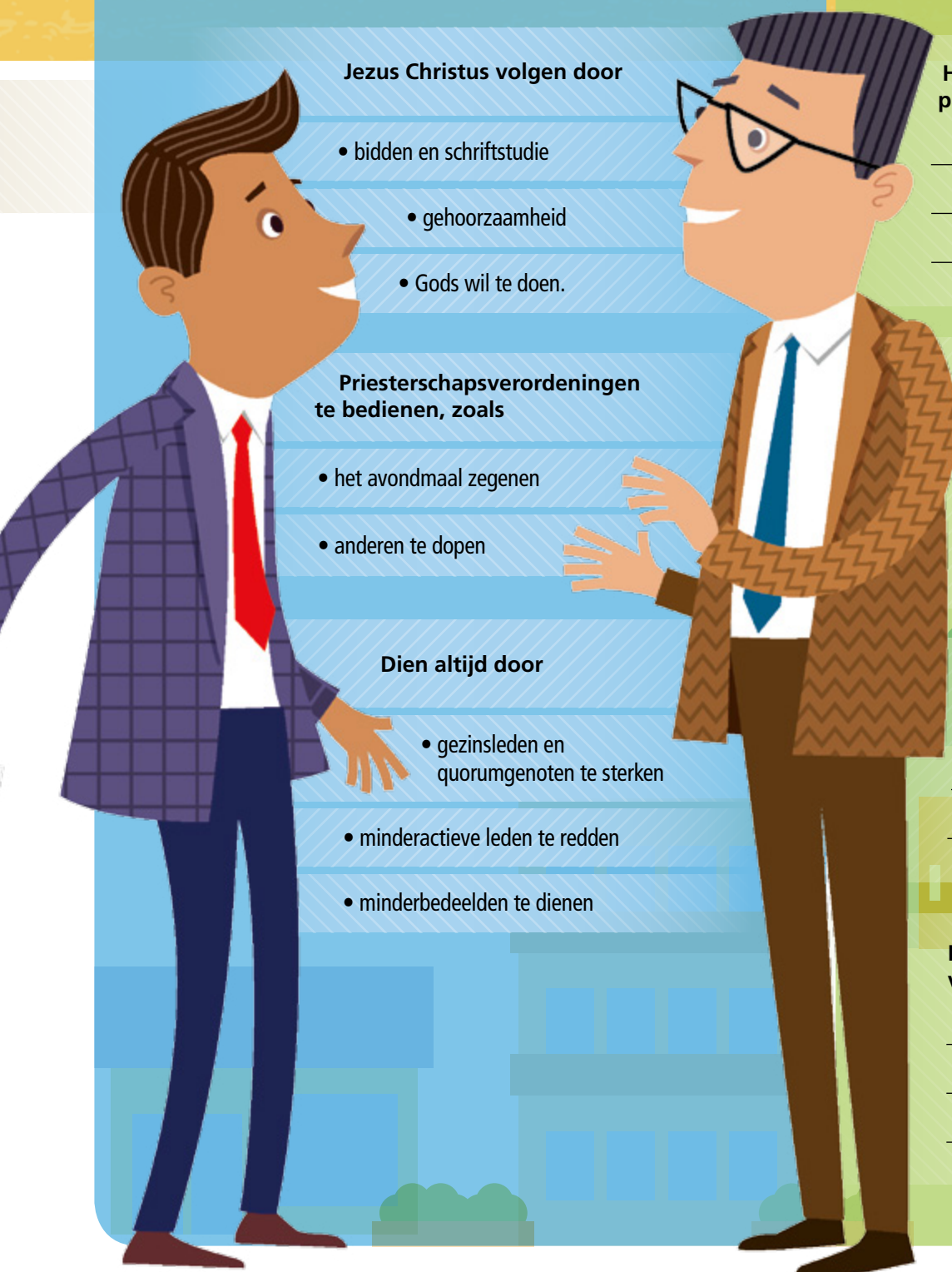
- gezinsleden en quorumgenoten te sterken
- minderactieve leden te redden
- minderbedeelden te dienen

Het Melchizedeks priesterschap ontvangen

De zegeningen van de tempel ontvangen

Een zending

Een echtgenoot en vader worden

je best doet (zie LV 4:2). Je neemt toe in genade bij God als je door dagelijks gebed, evangeliestudie, gehoorzaamheid en dienstbetoon tot Hem nadert. Je neemt toe in genade bij mensen als je vriendelijk en loyaal bent voor je familie en een christelijke vriend voor alle mensen.

Denk eraan dat Jezus altijd de wil van de Vader deed. Je volgt Christus als je de hele dag door de wil van God in je dienstbetoon laat leiden en gehoor geeft aan de geestelijke ingevingen die je krijgt.

Priesterschapsverordeningen bedienen

De priesterschapsverordeningen zijn voor alle kinderen van God noodzakelijk en zijn zijn zoons en dochters evenveel tot zegen. Vanaf het moment dat je diaken wordt, help je een priesterschapsverordening bedienen door het avondmaal rond te dienen. Je zult later andere priesterschapsverordeningen in het Aäronisch priesterschap bedienen, zoals het voorbereiden en zegenen van het avondmaal, dopen, en deelname aan de ordening van andere Aäronisch-priesterschapsdragers.

Om aan heilige verordeningen te mogen deelnemen, moet je rein zijn. Je zedelijke reinheid kan grote geestelijke kracht toevoegen aan de verordeningen die je bedient. Probeer in elk opzicht waardig te zijn om de heilige vaten van het avondmaal van de Heer te dragen (zie LV 38:42). Als je dat doet, zul je een ware vertegenwoordiger van Jezus Christus in je wijk of gemeente zijn. Zij zullen worden gezegend, omdat jij de verbonden nakomt die jij hun helpt te hernieuwen.

Altijd dienen

Als Aäronisch-priesterschapsdrager dien je. Zoek en benut altijd gelegenheden om je familie, vrienden, quorumleden en anderen van dienst te zijn. Alles wat je in het priesterschap doet, helpt je anderen zowel stoffelijk als geestelijk te dienen. Als je bijvoorbeeld je bisschop of gemeentepresident helpt door een gezin als huisonderwijzer te dienen, leer je de noden van anderen herkennen en erin voorzien. Je dient ook anderen als je iets doet om je quorumgenoten te sterken en de minderactieven te redden, de vastengaven voor de armen en minderbedeelden op te halen, hulp aan zieken en gehandicapten te bieden, in Christus en zijn evangelie te onderwijzen, en te getuigen, en de lasten van ontmoedigden te verlichten.

Je dient als je les in je quorum geeft en op de gezinsavond thuis. Je dient als je iedereen uitnodigt om tot Christus te komen (zie LV 50:29) — thuis, in je quorum, op school, met de voltijdzendingen, waar je je ook bevindt.

Je toekomst

Bespreek met je ouders of adviseurs wat er van je verlangd wordt in je toekomstige rollen van Melchizedeks-priesterschapsdrager, zending, echtgenoot en vader. Schrijf hieronder een paar van die rollen op en hoe je daar al in de Aäronische priesterschap op kunt voorbereiden. Dat kan best intimiderend zijn, maar vergeet niet dat de beste manier om je voor te bereiden is gewoonweg te doen wat je hemelse Vader je gevraagd heeft te doen. Ik hoop dat het geluk je zal toelachen wanneer je dient en je voorbereidt op een glorierijke toekomst. ■

DE MACHT OM ALLE MENSEN TOT ZEGEN TE ZIJN

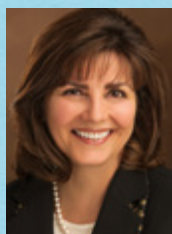
Kerkeleiders leren ons dat de priesterschapsverordeningen en -verbonden voor alle kinderen van God beschikbaar zijn – zowel mannen als vrouwen.

‘Het priesterschap is de macht en het gezag van God, gegeven tot zegen en heil van allen — mannen, vrouwen en kinderen. [...]’

‘God heeft bijzondere zegeningen voor iedereen die de kerknormen naleeft, zich laat dopen, de Heilige Geest ontvangt en geregeld aan het avondmaal deelneemt. De tempel voegt daar nog licht en kracht aan toe, met de belofte van het eeuwige leven [zie LV 138:37, 51].’

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Macht in het priesterschap’, *Liahona*, november 2013, p. 92.

‘Priesterschapsverordeningen en -verbonden geven ons toegang tot alle zegeningen die ons door God beloofd zijn en die door de verzoening van de Heiland mogelijk zijn gemaakt. Zij wapenen de zoons en dochters van God met macht, namelijk Gods macht, en bieden ons de gelegenheid om het eeuwige leven te ontvangen — om naar de tegenwoordigheid van God terug te keren en bij Hem in zijn eeuwige gezin te wonen.’

Carole M. Stephens, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium, ‘Weten wij wat we hebben?’ *Liahona*, november 2013, p. 12.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid’, *Liahona*, mei 2013, p. 19.

‘Het is van wezenlijk belang dat wij begrijpen dat onze Hemelse Vader een weg heeft bereid voor al zijn zoons en dochters om toegang te hebben tot de zegeningen en de macht van het priesterschap. In Gods plan voor zijn geestkinderen staat zijn eigen verklaring centraal: “Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen” (Mozes 1:39).’

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid’, *Liahona*, mei 2013, p. 19.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid’, *Liahona*, mei 2013, p. 19.

ILLUSTRATE GAIL ARMSTRONG

DE ZEGENINGEN VAN HET PRIESTERSCHAP THUIS ERVAREN

Bonnie L. Oscarson
Algemeen
jongevrouwenpresidente

Als je je verbonden nakomt, gebruik je priesterschapsmacht om je familie thuis tot zegen te zijn.

Hoe kun je als jongeman of jongevrouw, ongeacht je gezinsomstandigheden, de macht van de priesterschapsverbanden aanwenden die je bij de doop hebt gesloten om je familie thuis te sterken? Als we de rol en het belang van ons gezin in het plan van de Heer begrijpen, kan dat ons inspireren de beloften na te komen die we hebben gedaan door thuis enthousiast ons beste beentje voor te zetten om elkaar te dienen. Laten we eens zien hoe we de macht van onze verbonden zoal kunnen aanwenden om de mensen die ons het dierbaarst zijn te sterken en te dienen.

Hoe zou jij reageren?

Het is maandagavond en je hebt een lading huiswerk. Je hoort je vader het gezin bijeenroepen voor de gezinsavond. Wat ga je doen?

Keuze A: je zegt: 'Ah, pa, daar heb ik vanavond geen tijd voor! Ik moet leren!'

Keuze B: je haalt snel de andere kinderen erbij en doet opgewekt aan de gebeden, muziek en boodschap mee.

Wanneer er priesterschapsleiding thuis is

Je kunt je ouders onder meer steunen door bereidwillig aan de gezinsavond, gezinsgebeden en gezamenlijke Schriftstudie mee te werken om de priesterschapsleiding bij je thuis te sterken. Er zijn nog vele andere manieren, zoals:

- Bidden voor je ouders. (Zij bidden vrijwel zeker elke dag voor jou.)
- Je ouders steunen in hun kerkroepingen en aanbieden om thuis een handje te helpen, in het bijzonder wanneer ze een bepaalde taak vervullen.
- Je ouders helpen de huisonderwijzers welkom te heten wanneer ze komen en dan beleefd naar hun boodschap luisteren.

- Als er een tempel in de buurt is, aanbieden om thuis op te passen zodat je ouders naar de tempel kunnen gaan en aan priesterschapsverordeningen deelnemen.

Bedenk dat niet alleen je ouders de taak hebben om de Geest bij je thuis uit te nodigen. Ook jij kunt er veel aan doen om de Geest door je daden en houding uit te nodigen. Doe je jouw deel om de invloed van de Geest thuis uit te nodigen?

Wanneer er geen priesterschapsleiding thuis is

Niet ieder gezin ziet er hetzelfde uit of doet dingen op dezelfde manier. Misschien is er bij jou thuis maar één ouder of is er geen priesterschapsdrager die thuis resideert. Toch zijn er nog allerlei manieren om priesterschapsmacht aan te spreken om jou en je gezinsleden te sterken. Het gaat om dingen die we allemaal behoren te doen, ongeacht onze omstandigheden:

- Persoonlijk gebed, Schriftstudie en vasten. Hierdoor doe je geestelijke kracht op en nodig je de Geest in je eigen leven en in je omgeving uit.
- Tijd steken in het grootmaken van je roepingen of kerktaken en je op de zondagse lessen voorbereiden. Zo ontwikkel je zelfvertrouwen en geef je blijk van je steun voor priesterschapsprogramma's.
- Respect tonen voor alle gezinsleden en

ze in hun opbouwende activiteiten steunen. Door die keuzes sterk je het hele gezin.

- Met je familie over de dingen praten die je leert en doet in de lessen en quorums in de kerk. Zo breng je het evangelie thuis ter sprake.
- Manieren vinden om de mensen om je heen door eenvoudige vriendelijke daden te dienen.
- Thuis een handje helpen door klusjes te doen of een broertje of zusje te helpen.
- Christelijke liefde tonen aan je familie — dat zal meer aan een hechte gezinsband bijdragen dan vrijwel al het andere wat je kunt doen.

Je verbonden eren

Door onze familieleden te dienen, lief te hebben en te sterken, eren wij onze verbonden die we bij onze doop hebben gesloten om als getuige van Jezus Christus op te treden, zijn geboden te onderhouden en de mensen om ons heen te sterken. Wij kunnen de macht van priesterschapsverbonden aanwenden om onze gezinsleden thuis tot zegen en steun te zijn. *Priesterschap, dienen, thuis, gezin* zijn woorden die in ons denken eeuwig met elkaar verbonden dienen te zijn. De leden van ons eigen gezin behoren onze topprioriteit te zijn bij onze inspanningen om aan het heilswerk deel te nemen. Als we ons gezin sterken, sterken we ook de kerk, onze gemeenschap en de wereld. ■

‘Het gezin staat centraal in het plan van de Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen.’

‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, november 2010, p. 129.

‘Het belangrijkste werk van de Heer wordt binnen de muren van ons eigen huis verricht.’

Leringen van kerkpresidenten: Harold B. Lee (2000), p. 134.

EEN REIN GEWETEN SCHENKT VERTROUWEN

Ik wil met de nodige nadruk vertellen hoe je een heel bijzonder soort zelfvertrouwen kunt krijgen.

**Ouderling
Jeffrey R. Holland**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Mijn boodschap aan jullie is er een van hoop, en omvat een aanmoediging voor nu en de rest van je leven. Er zijn tegenwoordig veel moeilijkheden in de wereld, maar er zijn in elk tijdperk moeilijkheden geweest. Maak je er niet druk over en laat je er niet door ontmoedigen. De komende jaren zullen veel fantastische kansen en grote zegeningen bieden. We zullen vooruitgang blijven boeken in wetenschap en techniek, geneeskunde en communicatie — allemaal terreinen die ons leven zo verrijken. Jullie leven in het heerlijkste tijdperk in de wereldgeschiedenis. Meer mensen over de hele wereld krijgen de zegeningen van deze tijd dan ooit tevoren in de geschiedenis. Bedenk eens — je oma droomde toen ze zo oud was als jij niet van een digitaal tablet en je opa heeft nog steeds geen idee hoe hij moet sms'en. Dus wees opgewekt, gezond en optimistisch.

Ik zeg dit deels vanwege een artikel dat ik onlangs las waarin stond dat de meest voorkomende ziekte onder jongeren tegenwoordig niet diabetes of hartziekte of kanker is. (Dergelijke problemen zijn doorgaans voorbehouden aan mensen van mijn leeftijd, niet die van jullie.) Nee, de ziekte die onder

tieners en twintigers het meeste voorkomt is twijfel aan zichzelf, angst voor de toekomst, gebrek aan zelfachting en een algemeen gebrek aan vertrouwen in zichzelf en de wereld om zich heen.

Hoewel ik veel ouder ben dan jullie, begrijp ik dergelijke problemen omdat ik me het grootste deel van mijn jonge leven ook in situaties leek te bevinden waarin ik niet veel zelfvertrouwen had. Het staat mij nog helder voor de geest dat ik goede cijfers probeerde te halen, in de hoop een beurs te verdienen, en dat ik me afvroeg waarom anderen in dat opzicht begaafder leken dan ik. Ik herinner me vele wedstrijden waarin ik met voldoende zelfvertrouwen probeerde te spelen om in de sporten op de middelbare school en aan de universiteit te slagen, en dat ik wanhopig een belangrijke wedstrijd of een kampioenschap wilde winnen. Ik herinner me vooral dat ik te weinig zelfvertrouwen had bij mijn omgang met meisjes, iets dat zo vaak spanning opwekt bij jongemannen. Ik ben erg dankbaar dat mijn vrouw de kans met mij heeft gewaagd. Ja, ik kan me alles herinneren wat jij je herinnert — ik was onzeker over mijn uiterlijk en over de vraag of ik wel geaccepteerd werd, of wat de toekomst voor me in petto had.

Mijn doel hier is niet om alle kwesties te bespreken waar een jongere mee zit die hem of haar aan zichzelf doen twijfelen en een gebrek aan zelfvertrouwen opleveren, maar ik wil met de nodige nadruk spreken over een heel bijzonder soort zelfvertrouwen — een vorm van zelfvertrouwen die, als we die eerlijk verdienen, wonderen doet voor elk ander aspect van ons leven, vooral onze zelfachting en onze kijk op de toekomst. Om dit te illustreren, moet ik een verhaal vertellen.

De waarde van een rein geweten

Veel jaren geleden, lang voordat ik als algemeen autoriteit werd geroepen, nam ik als spreker deel aan een jongvolwassenenconferentie. De conferentie werd afgesloten met een getuigenisbijeenkomst. Een knappe, jonge teruggekeerde zendeling stond op om zijn getuigenis te geven. Hij zag er goed uit, verzorgd en vol zelfvertrouwen — precies zoals een teruggekeerde zendeling eruit zou moeten zien.

Tijdens het spreken kreeg hij tranen in zijn ogen. Hij zei dat hij dankbaar was dat hij zich in zo'n groep jonge heiligen der laatste dagen bevond en een prettig gevoel had over het leven dat hij probeerde te leiden. Maar dat gevoel was alleen mogelijk, zei hij, door iets wat hij

enkele jaren daarvoor had meegemaakt, iets waardoor zijn leven voorgoed was veranderd.

Hij vertelde dat hij op achttienjarige leeftijd kort na zijn ordening tot ouderling terugkwam van een date. Er was op die date iets gebeurd waar hij niet trots op was. Hij trad niet in details, en dat was in het openbaar ook beter. Tot op de dag van vandaag weet ik niet wat er precies was gebeurd, maar het was voldoende om zijn geestdrift en zelfachting aan te tasten.

Toen hij een tijdje in de oprit van zijn ouderlijk huis zat na te denken en oprecht verdrietig was over wat er was gebeurd, kwam zijn moeder, die geen lid was, wanhopig het huis uit rennen, rechtstreeks op zijn auto af. Ze vertelde in enkele woorden dat de jongere broer van deze jongeman net daarvoor in het huis was gevallen, en dat hij zijn hoofd op iets scherp had gestoten en dat hij de een of andere toeval had. De vader, die ook geen lid was, had onmiddellijk een ambulance gebeld, maar het zou even duren voordat er hulp arriveerde.

'Kom binnen en doe iets!' hilde ze. 'Is er in je kerk niet iets dat je kunt doen in zo'n geval? Je draagt hun priesterschap. Kom binnen en doe iets.'

Toen hij een tijdje in de oprit van zijn ouderlijk huis zat na te denken en oprecht verdrietig was over wat er was gebeurd, kwam zijn moeder, die geen lid was, wanhopig het huis uit rennen.

‘Sinds die avond heb ik nooit meer iets gedaan waardoor ik niet vol vertrouwen de Heer om hulp kon vragen als dat nodig was,’ zei hij.

Zijn moeder wist toen nog niet veel van de kerk, maar ze had wel van zalvingen gehoord. Niettemin kon deze jongeman op die avond, waarop iemand van wie hij zielsveel hield zijn geloof en kracht nodig had, niet doen wat er nodig was. Gezien de gevoelens waar hij net daarvoor mee had geworsteld wegens de zwakheid waaraan hij had toegegeven — wat die ook was — kon hij de Heer niet om de benodigde zegen vragen.

Hij verliet snel de auto en rende naar de woning van een waardige oudere man verderop in de straat met wie hij in de wijk vrienden was geworden sinds zijn bekering twee of drie jaar daarvoor. Hij legde de situatie uit en de twee waren terug bij zijn ouderlijk huis ruim voordat de ambulance arriveerde. Het gelukkige einde van dit verhaal zoals dat in die getuigenisdienst werd verteld was dat de oudere man een zalving met een fijne, krachtige zegen had gegeven waardoor het gewonde kind rustig en stabiel was toen de medische hulpverleners arriveerden. Na een snelle rit naar het ziekenhuis en een grondig onderzoek bleek dat er geen blijvende schade was ontstaan. Een angstig moment voor dit gezin was voorbij.

Toen zei de genoemde teruggekeerde zendeling het volgende: ‘Niemand die niet heeft meegemaakt wat ik die avond meemaakte, zal ooit weten hoe beschaamd en verdrietig ik was omdat ik het priesterschap dat ik droeg niet waardig kon gebruiken. De herinnering is zelfs nog pijnlijker omdat het mijn eigen broertje was die me nodig had en mijn geliefde ouders, die geen lid van de kerk waren, die zo bang waren en het recht hadden om meer

van me te verwachten. Maar nu ik vandaag voor jullie sta, kan ik je dit beloven: Ik ben niet volmaakt, maar van die avond af aan heb ik nooit meer iets gedaan waardoor ik niet vol vertrouwen de Heer om hulp kon vragen als dat nodig was. Het is een strijd in deze wereld om volgens het evangelie te leven,’ gaf hij toe, ‘maar het is een strijd die ik win. Ik heb één keer de veroordelende vinger naar mij voelen wijzen, en ik ben niet van plan dat ooit weer te voelen, als het aan mij ligt. En natuurlijk ligt het *helemaal* aan mij’, besloot hij.

Hij besloot zijn getuigenis en ging zitten. Ik zie hem nog voor me. Ik zie nog hoe we daar zaten. En ik herinner me nog de ontroerende stilte na zijn woorden, alsof iedereen in de zaal reden had om zijn eigen ziel nader te onderzoeken, en zich vaster voor te nemen om te leven naar deze krachtige bewoordingen van de Heer:

‘Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; en de leer van het priesterschap zal zich op uw ziel vormen als dauw uit de hemel.

‘De Heilige Geest zal uw constante metgezel zijn en uw scepter een onveranderlijke scepter van gerechtigheid en waarheid’ (LV 121:45–46; cursivering toegevoegd).

Gods Geest bij je hebben

Geliefde jonge vrienden, heb een fijn leven. Heb de beste gedachten, hoop er het beste van en heb geloof in de toekomst. Je hebt een geweldig leven voor je liggen. Je hemelse Vader heeft je lief. Als je vergissingen hebt begaan, kun je je ervan bekeren en kun je er vergiffenis voor ontvangen, net als deze jongeman. Je hebt veel om voor te leven, te plannen en in te geloven. Als je geweten je levenswijze goedkeurt, kun je de Geest van God heel persoonlijk voelen als je alleen bent met je herinneringen. Ik wil dat je die Geest bij je hebt, dat je altijd vertrouwen hebt in de nabijheid van de Heer. Mogen deugdzaam gedachten onze daden zuiver houden, nu, in de toekomst en altijd. ■

Uit een toespraak gehouden op een haardvuuravond voor jongeren op 31 december 2006.

DE POORT en HET PAD

Priesterschapsverordeningen en -verbonden zetten ons op het pad naar het eeuwige leven en zegenen ons met de kracht die we op dit moment nodig hebben.

Wij streven allemaal naar het eeuwige leven, wat redding en verhoging in de hoogste graad van het celestiale koninkrijk betekent, waar we in gezinsverband in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader kunnen wonen.

De verordeningen en verbonden van het priesterschap laten ons — naast geloof in Jezus Christus en bekering — het pad betreden dat tot het eeuwige leven leidt. Wanneer je het pad ook hebt betreden of waar je je er ook op bevindt — of je nu in de kerk geboren bent of een latere bekeerling bent, of je nu je hele leven actief bent geweest of net weer actief in de kerk bent geworden — je kunt vooruitgang maken op dat pad als je aan je verbonden denkt en aan wat je kunt doen om ze te ontvangen en na te komen.

En het is belangrijk om te weten dat priesterschapsverordeningen en -verbonden ons niet alleen een heerlijke toekomst beloven. Zij geven ons ook de kracht, troost en steun die we op dit moment nodig hebben om het pad te volgen en in rechtschapenheid tot het einde toe te volharden. ■

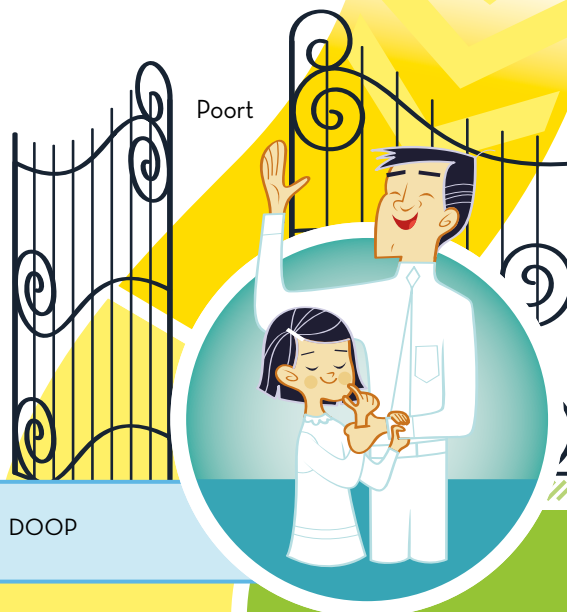
'Het priesterschapsgezag in de kerk voorziet in heilige verordeningen en verbonden die **families met elkaar** verbinden en ons in staat stellen om tot **God de Vader en**

Jezus Christus terug te keren in het celestiale koninkrijk. Die verbonden brengen vrede omdat het verbonden met de Heer zijn.'

Ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen, "Innerlijke vrede: de beloning voor rechtschapenheid", *Liahona*, mei 2013, p. 34.

PAD DAT TOT
HET EEUWIGE
LEVEN LEIDT
(TOT HET EINDE
TOE VOLHARDEN)

Zie 2 Nephi 31.

Avondmaal —
wekelijkse hernieuwing
van doopverbond

NOODZAKELIJKE VERORDENINGEN EN VERBONDEN
HERNIEUWENDE EN VERSTERKENDE VERORDENINGEN

Patriarchale zegens —
specifieke individuele
leiding en beloofde
zegeningen

VERLENING VAN PRIESTERSCHAP
EN ORDENING (VOOR JONGE MANNEN)

BEGIFTIGING

Zegens voor de
zieken — hulp en
genezing

Vaderlijke zegens en andere
zegens tot troost en raad —
gemoedsrust en leiding
wanneer nodig

TEMPELVERZEGELING

HULPMIDDELEN OP ONS PAD

Schriften — leiding en aanwijzingen als onderdeel van het verbond tussen God en zijn volk (zie LV 84:57)

Gebed — '[De Meester] biedt ons het verbond om 'Hem altijd indachtig te zijn' en de waarschuwing om 'altijd [te] bidden', zodat wij voor onze veiligheid alleen op Hem vertrouwen.' (President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, 'Always', *Ensign*, oktober 1999, p. 9.)

Dienstbetoon — onze verbonden nakomen door God en zijn kinderen te dienen, met inbegrip van roepingen, tempelwerk en familiegeschiedenis, het evangelie uitdragen en een voltijdzending

Bekering — onze verbonden indachtig zijn en dichterbij tot de Heiland komen wanneer we afgedwaald zijn, soms met inbegrip van de hulp van priesterschapsleiders

'Als we op het evangeliepad met zijn verbonden, geboden en verordeningen blijven, **bescherm**t ons dat en **bereidt** dat ons voor om Gods werk te doen in deze wereld.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Standhouden op heilige plaatsen', *Liahona*, mei 2013, p. 49.

'Als u de kernnormen naleeft en deelneemt aan de verordeningen van het priesterschap, zal de Heer u meer **kracht, gemoedsrust en een eeuwige visie** geven.'

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Macht in het priesterschap', *Liahona*, mei 2013, p. 95.

EEUWIG LEVEN

(CELESTIALE KONINKRIJK IN FAMILIEVERBAND)

‘Wat moet ik doen als er op school een onderwerp wordt besproken dat tegen de leringen van het evangelie ingaat, zoals abortus?’

Er zijn veel manieren om te reageren — of niet — afhankelijk van de situatie. Denk er eerst aan wat er kan gebeuren als je wel of niet je mond houdt. Als je zwijgen anderen het idee zou geven dat je instemt met iets waarvan je weet dat het verkeerd is, zou je naar een eenvoudige manier kunnen zoeken om je opvatting kenbaar te maken. Als je denkt dat je opmerkingen alleen maar tot twist zouden leiden, kun je bij een andere gelegenheid zeggen wat jij ervan vindt. Als er in je klas echter respect voor elkaar is en de leerkracht om reacties vraagt, kun je bidden om inspiratie en jouw visie uiteenzetten.

Je zou je ook vooraf kunnen voorbereiden als je weet dat een dergelijk onderwerp in de klas besproken gaat worden. Je kunt naast de Schriften en conferentietoespraken over het onderwerp ook informatie opzoeken in *Trouw aan het geloof*, *Evangeliebeginselen* of *Voor de kracht van de jeugd*. Je kunt ook op de gezinsavond oefenen om uitleg over het onderwerp te geven. Als je er klaar voor bent, praat dan met je leerkracht of je klasgenoten.

Hoe je reageert is net zo belangrijk als *wat* je zegt. Heb respect en probeer geen kerktaal te gebruiken. Je klasgenoten zullen er niet veel van snappen als je zegt: ‘Een jongevrouwenadviseuse in mijn wijk heeft me geleerd dat ...’

Het gaat er vooral om dat je weet wat de kerk leert en wat de Heilige Geest je vertelt, zodat je niet door verkeerde opvattingen die je op school hoort of leest, misleid wordt.

Bedenk wie je vertegenwoordigt

Probeer in dergelijke situaties te bedenken dat anderen niet altijd dezelfde gevoelens over het onderwerp hebben als jij. Wees niet aanmatigend of opdringerig, maar wees ook niet bang om pal te staan voor wat je gelooft. Bedenk dat je Christus vertegenwoordigt.

Madeline K. (16), Wyoming (VS)

Wees beleefd

Ik vind dat ik mijn opvattingen op een beleefde manier naar voren moet brengen en ook moet zeggen

waarom ik daarin geloof. Ik hoef anderen niet van mijn opvattingen te overtuigen, maar vind wel dat ze mijn standpunt over bepaalde onderwerpen behoren te weten en te begrijpen.

Sabrina S. (16), Oregon (VS)

Wees respectvol

Het is belangrijk om je zegje te doen, maar het is ook erg belangrijk om respect te hebben voor de opvattingen

van anderen. Ga niet kibbelen. Kibbelen levert vijanden en verwarring op. Als een idee ter sprake komt dat tegen onze godsdienst indruist, blijf dan kalm, geconcentreerd en respectvol. Vergeet ook niet naar de Geest te luisteren. Er zijn dingen die wij niet begrijpen maar God wel. Wij dienen te luisteren en van zijn Geest te leren.

Hannah M. (18), Utah (VS)

Vertel wat de kerk leert

Ik probeer zulke vragen altijd zo goed mogelijk te beantwoorden, omdat mijn vrienden en leerkrachten niet weten, tenzij ik ze het vertel, wat het standpunt van de kerk over die onderwerpen is. Zo kunnen ze er later op terugvallen en word jij geestelijk sterker. Denk eraan: 'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Matteüs 5:16).

Joshua M. (16), Manchester (Engeland)

Help anderen na te denken over wat juist is

Zeg eerlijk hoe je erover denkt. Veel onderwerpen op school, zoals abortus, houden de gemoederen erg bezig. Schroom dus niet om je mening te geven. Het is een uitgelezen kans om het evangelie en de normen waarin we geloven uit te dragen. Als je je opvattingen kenbaar maakt, kun je mensen aan het denken zetten over wat juist is.

Madison R. (14), North Carolina (VS)

Zet de valse leerstelling recht

Wij behoren tot een zendingsactieve kerk waarin we geroepen zijn om te prediken. We kunnen dan ook niet toelaten dat valse leerstellingen de ronde doen. In die situaties moeten we onze mond openen om valse leer recht te zetten en mensen de visie van het herstelde evangelie aangaande het onderwerp duidelijk maken.

David M. (16), provincie Kasai-Occidentale (Democratische Republiek Congo)

Ken het standpunt van de kerk

Ik heb een cursus gevolgd waarin vaak controversiële onderwerpen ter sprake

kwamen. Het eerste wat je moet doen is de opvattingen van anderen respecteren, zoals jij dat van je klasgenoten mag verwachten. Als het onderwerp regelrecht in tegenspraak is met de kerk, zet dan gerust jouw standpunt uiteen. Je hoeft de kerk niet te noemen in je reactie. Zorg echter wel dat je het standpunt van de kerk over die zaken kent.

Joseph Z. (18), Maryland (VS)

Mijd twist

Ik zou mijn standpunt uitleggen, voor de beginselen en leerstellingen van de kerk opkomen en daarbij de ideeën van anderen respecteren. Ik zou geen ruzie zoeken, wat de Geest verdrijft, die anderen juist op een positieve manier kan beïnvloeden.

Daiana V. (15), Buenos Aires, (Argentinië)

STA PAL

'Het is onze taak om in redelijkheid, door vriendelijke overreding en met juiste feiten ons standpunt uit te leggen. Het

is onze taak om pal te staan voor de morele kwesties van vandaag en de eeuwige beginselen van het evangelie, maar zonder met wie of welke organisatie ook te redetwisten. Woordenstrijd werpt muren en barrières op. Liefde ontsluit deuren.'

Ouderling Marvin J. Ashton (1915-1994) van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'No Time for Contention', Ensign, mei 1978, p. 8.

VOLGENDE VRAAG

'Hoe kan ik me voldoende om mijn gemak voelen om met mijn bisschop over kwesties of zorgen te praten?'

Stuur je antwoord, en eventueel een foto met hoge resolutie, vóór 15 mei 2014 per e-mail naar liahona@ldschurch.org of per post naar het adres op pagina 3.

De redactie kan reacties inkorten of duidelijker formuleren.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je reactie: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien jaar bent, die van je ouders om je antwoord en foto te plaatsen. (Een e-mailbericht is voldoende.)

WAAR of NIET WAAR?

Soms is waarheid moeilijk van dwaling te onderscheiden, maar onze hemelse Vader heeft ons bijzondere gaven gegeven om het verschil tussen Gods waarheid en Satans leugens te onderkennen.

David A. Edwards
Kerkelijke tijdschriften

Als je ooit een toets hebt gemaakt met vragen die je met waar of niet waar moest beantwoorden, weet je dat een onwaarheid soms moeilijk te ontdekken valt. Hetzelfde geldt voor de grote geloofsvragen en het dagelijks leven: hoewel het uitermate belangrijk is het verschil te weten tussen wat waar is en wat niet, is dat niet altijd eenvoudig.

We hoeven ons echter geen zorgen te maken zoals iemand die niet op een proefwerk is voorbereid. Onze hemelse Vader heeft ons met vele gaven gezegend zodat wij zijn waarheden en de

Verschillende soorten onwaarheden

Ter illustratie eerst een kleine quiz die je met waar of niet waar moet beantwoorden:

1

De maan is groen.

- WAAR
- NIET WAAR

Neil Armstrong, de astronaut in de Apollo 12 die de eerste stap op de maan zette, zei dat die gebeurtenis een 'grote stap voor de mensheid' was.

2

- WAAR
- NIET WAAR

3

De NASA (National Aeronautics and Space Administration) was in 1969 niet in staat om een raket naar Mars te sturen, daarom gingen men naar de maan.

WAAR NIET WAAR

Hedendaagse leugens

Wat de dingen aangaat die je gedachten, geloofsopvattingen, keuzes en gedrag beïnvloeden — met mogelijk eeuwige gevolgen — loont het om te letten op verschillende soorten onwaarheden. Satan, ‘de vader der leugen’ (2 Nephi 9:9), zal immers elke methode aanwenden die hij kan om ons te misleiden. Hier zijn enkele voorbeelden van hoe hij dat tegenwoordig doet, alsook hoe wij daarop met de waarheid kunnen reageren.

Zonnewind, straling, kosmische stralen en andere obstakels zouden een bemande landing op de maan onmogelijk hebben gemaakt. Bovendien leek er met de foto's te zijn geknoeid en strookten de verslagen van de ooggetuigen in sommige details niet met elkaar. De Amerikaanse overheid moet alles dus wel in scène hebben gezet.

4

WAAR NIET WAAR

leugens van de tegenstander kunnen herkennen.

Het antwoord op elke vraag is *niet waar* en de vragen vertegenwoordigen enkele veelvoorkomende soorten onwaarheden die je zoal kunt tegenkomen.

Vraag 1 is een *simpele onwaarheid*, een klinkklare fout. Vraag 2 is een *gedeeltelijke waarheid*, die lastig is omdat een of meer waarheden met een onwaarheid gepaard gaan (het ging om Apollo 11, niet Apollo 12 — hebbes!) Vraag 3 bevat een *valse tweedeling*, ofwel een situatie waarin slechts twee keuzemogelijkheden worden voorgesteld terwijl er in werkelijkheid meer zijn (NASA had bijvoorbeeld ook kunnen kiezen om nergens heen te gaan). Vraag 4 is een *'logisch' argument*, waarbij redelijk klinkende maar vaak oneigenlijke bewijzen opeengestapeld worden die naar een bepaalde foute conclusie toewerken.

Simpele onwaarheid

Vals idee:

Pornografie is normaal en doet niemand kwaad.

Waar die toe leidt (grote leugen):

Ga je gang en kijk naar pornografie.

De waarheid:

Pornografie verwingt onze kijk op seksualiteit, kan verslavend zijn, brengt ons grote geestelijke schade toe en kan relaties kapotmaken.

Gedeeltelijke waarheid

Vals idee:

Iedereen is uniek en kan leven zoals hij of zij dat wil. Het gaat er in je leven dus vooral om wat je van jezelf vindt en hoe je je uit.

Waar die toe leidt (grote leugen):

Laat je niet door God of de kerk voorschrijven hoe je moet leven. Doe gewoon wat je zelf wilt als je je daar goed bij voelt.

De waarheid:

Ieder van ons is een uniek kind van onze hemelse Vader, die ons graag ons volle potentieel wil laten bereiken en meer op Hem wil laten lijken. Gehoorzaamheid aan zijn geboden helpt ons ultieme vreugde te ervaren.

Hoe je de waarheid kunt leren kennen

Hoe krijgen we dan een vollediger beeld van de waarheid? Hoe kunnen wij door de onwaarheden heen prikken? Hier zijn enkele bijzondere gaven die onze hemelse Vader ons heeft gegeven om waarheid van dwaling te onderscheiden.

- **Het licht van Christus.** ‘Het licht van Christus [...] spoort alle mensen aan om waarheid van dwaling te onderscheiden — goed van kwaad. Het stimuleert ons geweten.’¹
- **De Heilige Geest.** ‘De Geest der waarheid zal [...] u de weg wijzen tot de volle waarheid’ (Johannes 16:13).
- **De Schriften.** ‘God gebruikt Schriftuur om foutieve denkwijzen, valse overleveringen en de verwoestende gevolgen van zonde aan de kaak te stellen.’² Het Boek van Mormon is in dat opzicht in het bijzonder van belang, want het ‘ontmaskert de vijanden van Christus. Het weerlegt valse leerstellingen en legt geschillen bij. (Zie 2 Nephi 3:12.)’³
- **Hedendaagse profeten.** ‘Het is zijn taak [van de profeet] Gods wil en ware karakter aan de mensheid bekend te maken. [...] Een profeet keurt zonde af en wijst op de gevolgen ervan.’⁴
- **Kennis.** ‘Een heilige [...] zoekt kennis door studie en ook door geloof. Kennis [...] stelt ons in staat waarheid van dwaling te onderscheiden, in het bijzonder

Valse tweedeling
(slechts twee
keuzemogelijkheden)

Vals idee:

De kerk predikt tegen bepaalde levenswijzen. De kerk is dus onverdraagzaam en haat mensen — en is niet respectvol en liefdevol.

Waar die toe leidt (grote leugen):

Aangezien de kerk onverdraagzaam en haatdragend is, is alle kritiek, spot en afkeuring verdiend en moet je er niets meer mee te maken willen hebben.

De waarheid:

Iemand's levenswijze niet aanvaarden, staat niet gelijk aan haat en onverdraagzaamheid. Wij kunnen iedereen met liefde, respect en vriendelijkheid bejegenen — ook mensen die er een levenswijze op nahouden die tegen Gods wetten indruist — en zelf trouw blijven aan God en zijn geboden.

‘Logisch’ argument

Vals idee:

Sommige dingen in het Boek van Mormon worden door hedendaags wetenschappelijk bewijs weerlegd en de verhalen van hoe het is vertaald rammelen nogal. Joseph Smith moet het allemaal dus verzinnen of ergens uit overgenomen hebben.

Waar die toe leidt (grote leugen):

Het Boek van Mormon is niet waar en Joseph Smith was geen profeet, laat je dus niet meer met de kerk in.

De waarheid:

Vele zaken in het Boek van Mormon worden door de wetenschap bevestigd en het ‘tegenbewijs’ is niet steekhoudend. Maar het belangrijkste bewijs is het getuigenis van de Geest die je vertelt dat het waar is en dat Joseph Smith waarlijk een profeet was.

door de Schriften te bestuderen. (Zie LV 88:118.)⁵

Hoewel het niet altijd eenvoudig is bij alle verschillende ideeën die je tegenkomt met *waar* of *niet waar* te antwoorden, kunnen de gaven die onze hemelse Vader je heeft gegeven je helpen de toets te doorstaan. ■

NOTEN

1. Richard G. Scott, ‘Gewetensrust en gemoedsrust’, *Liahona*, november 2004, p. 15.
2. D. Todd Christofferson, ‘De zegen van Schriftuur’, *Liahona*, mei 2010, pp. 33–34.
3. Ezra Taft Benson (1899–1994), ‘The Book of Mormon Is the Word of God’, *Ensign*, mei 1975, p. 64.
4. Gids bij de Schriften, ‘Profeet’, scriptures.lds.org.
5. Zie Russell M. Nelson, ‘Want aldus zal mijn kerk [...] heten’, *De Ster*, juli 1990, p. 14.

DOE MEE AAN DE DISCUSSIE

Te overdenken voor zondag

- Hoe heeft je hemelse Vader je geholpen de waarheid te herkennen?
- Hoe kun je dwaling bestrijden?
- Hoe kun je anderen aanmoedigen om achter de waarheid te komen?

Wat je kunt doen

- Vertel in de kerk hoe je tot het geloof bent gekomen dat het herstelde evangelie waar is.
- Maak via sociale media een waarheid bekend en hoe je daar weet van hebt gekregen.

Ouderling Enrique R. Falabella
van de Zeventig

‘Dat is een makkie, opa!’

‘U onderzoekt de Schriften, want u denkt daardoor eeuwig leven te hebben, en die zijn het die van Mij getuigen’ (Johannes 5:39, HSV).

Ik houd van het Boek van Mormon en van mijn Heiland, Jezus Christus. Op een dag vroeg ik mijn kleindochter Raquel hoe ze het zou vinden een doel te stellen om het Boek van Mormon te lezen. Raquel had pas leren lezen.

‘Maar opa,’ zei ze, ‘dat is erg moeilijk. Het is een dik boek.’

Toen vroeg ik haar om mij een bladzijde voor te lezen. Ik pakte mijn stopwatch en nam de tijd op. In drie minuten had ze de hele bladzijde al gelezen.

We lazen het Boek van Mormon in het Spaans en de Spaanse uitgave van het Boek van Mormon heeft 642 bladzijden. Ik zei dat het haar 1926 minuten zou kosten om het hele boek te lezen.

Dat had haar nog meer kunnen afschrikken, dus deelde ik dat aantal door zestig minuten. Ik zei dat het maar tweeëndertig uur zou duren om het boek te lezen. Dat was minder dan anderhalve dag!

Toen zei ze tegen me: ‘Dat is een makkie, opa!’

Raquel, haar broertje, Esteban, en onze andere kleinkinderen deden er iets langer over om het Boek van Mormon te lezen. Want wanneer we het lezen, moeten we de tijd nemen om te bidden en na te denken over wat we hebben gelezen.

Net als Raquel en Esteban kunnen wij allemaal van de Schriften leren houden. Dan kunnen wij allemaal uitroepen: ‘Hoe zoet zijn Uw woorden voor mijn gehemelte, zoeter dan honing voor mijn mond’ (Psalmen 119:103, HSV). ■

Naar een toespraak gehouden in de algemene aprilconferentie van 2013.

Carole M. Stephens

Eerste raadgeefster
in het algemeen
ZHV-presidium

DE BELOFTE

Toen mijn schoonvader was overleden, kwamen wij als familie bij elkaar om mensen te begroeten die ons hun medeleven kwamen betuigen. Terwijl ik de hele avond met familieleden en vrienden in gesprek was, zag ik onze tienjarige kleinzoon, Porter, vaak dicht bij mijn schoonmoeder staan — zijn ‘omi’. Soms stond hij achter haar om haar in de gaten te houden. Ik zag hem ook een keer met zijn arm in de hare. Ik zag hem bemoedigende tikjes op haar hand geven, haar even knuffelen en naast haar staan.

Dat beeld liet me tot dagen na die gebeurtenis maar niet los. Ik kreeg de ingeving om Porter een e-mailtje te sturen. Ik vertelde hem wat ik had gezien en gevoeld. Ik herinnerde Porter aan de **verbonden** die hij bij zijn doop had gesloten en citeerde daarbij Alma’s woorden in Mosiah 18:

‘En nu, daar gij verlangend zijt tot de kudde Gods toe te treden en zijn volk te worden genoemd en gewillig zijt elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn;

‘ja, en gewillig zijt te treuren met hen die treuren; ja, en hen te

vertroosten die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar gij u ook moogt bevinden, als getuige van God op te treden, zelfs tot de dood, [...] zodat gij het eeuwige leven zult hebben —

‘[...] als dat het verlangen van uw hart is, wat hebt gij er dan op tegen in de naam des Heren te worden gedoopt, als getuigenis voor Hem dat gij een **verbond** met Hem hebt aangegaan dat gij Hem zult dienen en zijn geboden onderhouden, zodat Hij zijn Geest overvloediger

VAN PORTER

Een verbond is een belofte tussen jou en je hemelse Vader.

over u zal kunnen uitstorten?’
(Verzen 8–10.)

Ik legde Porter uit dat Alma leerde dat wie zich wil laten dopen, gewillig moet zijn om de Heer te dienen door anderen te dienen — zijn hele leven lang! Ik zei: ‘Ik weet niet of je het doorhad, maar doordat je zo lief en zorgzaam voor omi was, kwam je je **verbonden** na. We komen onze **verbonden** elke dag na als we aardig, liefdevol en zorgzaam zijn voor elkaar. Ik wilde je gewoon even laten weten dat ik trots op je ben dat je je **verbonden**

nakomt! Als je het **verbond** nakomt dat je bij je doop hebt gesloten, zul je voorbereid zijn om het priesterschap te ontvangen. Met dat **verbond** erbij zul je anderen nog meer kunnen dienen en tot zegen zijn en je verder voorbereiden op de **verbonden** die je in de tempel zult sluiten. Bedankt dat je zo’n goed voorbeeld voor me bent! Bedankt dat je me laat zien hoe we onze **verbonden** moeten nakomen!’

Porter antwoordde terug: ‘Oma, bedankt voor je berichtje. Toen ik omi steeds knuffelde, wist ik niet dat

ik mijn **verbonden** nakwam, maar ik voelde me wel warm en heel fijn van binnen. Ik weet dat de Heilige Geest in mijn hart was.’

Ik voelde me ook warm van binnen toen ik besepte dat Porter weet dat hij door het nakomen van zijn **verbonden** de ‘Geest [van onze hemelse Vader] altijd bij [zich zal] mogen hebben’ [LV 20:77]. Die belofte wordt mogelijk gemaakt door de gave van de Heilige Geest te ontvangen. ■

Uit: ‘Wij hebben goede redenen om ons te verheugen’, Liahona, november 2013, pp. 115–116.

KOM JE VERBONDEN NA!

Wanneer ik gedoopt word,
beloof ik ...

Liefdevol en vriendelijk te zijn,
Mensen te troosten die verdrietig zijn,
De geboden van onze hemelse Vader te gehoorzamen,
En anderen over onze hemelse Vader te vertellen.

Op zijn beurt belooft onze
hemelse Vader mij ...

Dat ik de Heilige Geest altijd bij mij zal hebben!
Ondertekend,

Kom meer over het
jeugdwerkthema van deze maand te weten!

Het gezin staat centraal in het plan van onze hemelse Vader

Jan Taylor

Misha bouwde graag torens van blokken, maar ze raakte wel eens gefrustreerd wanneer de blokken op de grond tuimelden. Toen ontdekte ze een geheim. Wanneer ze meer blokken aan de onderkant van haar toren gebruikte, had de toren een steviger fundament. Met het nodige geduld en de nodige oefening kon ze weldra torens bouwen die niet zo snel omvielen.

Net zoals Misha leerde om sterkere torens te bouwen, kunnen wij leren om aan een sterker gezin te bouwen. Het gezin is een zeer belangrijk onderdeel van het plan van onze hemelse Vader voor ons. Voordat we geboren werden, woonden we als geestzoons en

-dochters bij onze hemelse Vader. Toen het onze tijd was om op aarde te komen, was het zijn plan dat we in een gezin terecht zouden komen. Hij wil dat we in dat gezin worden beschermd, onderwezen en geholpen om bij Hem terug te keren.

Wij kunnen eraan werken om ons gezin een steviger fundament te geven. Wij kunnen oefenen om elkaar te dienen en te helpen. Wij kunnen luisteren naar en vriendelijk spreken met elkaar. Wij kunnen samen bidden en de Schriften bestuderen. Wij kunnen samen werken en samen leuke dingen doen. Met het nodige geduld en de nodige oefening kunnen wij leren om aan een sterker gezin te bouwen. ■

LIEDJE EN SCHRIFTEKST

- 'Ons gezin kan eeuwig zijn',
(Kinderliedjes, p. 98)
- Lucas 6:47–49

IDEËN VOOR EEN GEZINSBESPREKING

Lees met het gezin Lucas 6:47–49. Praat vervolgens over wat je uit die verzen over het gezin leert. Hoe hebben jullie elkaar als gezin door moeilijke tijden heen geholpen? Hoe kun je een nog steviger fundament bouwen?

Gezinsgebed

Een brief aan een
zendeling schrijven

Gezinsavond

Samen eten

Gezinsschriftstudie

Samen spelen

Iemand bezoeken die ziek is

Verhalen over onze
voorouders leren kennen

ONS GEZIN STERK MAKEN

Je kunt een poster maken om jullie gezin sterker te maken!

- Knip de blokken met de hulp van een volwassene uit. Plak de blokken met dingen die jullie in het gezin al doen op een blaadje. Die blokken stellen het fundament van jullie gezin voor.
- Kies dan een blok met iets wat jullie in het gezin zouden willen doen of beter willen doen. Als je dat doel hebt gehaald, voeg je het aan je toren toe. Geef de poster een plek waar iedereen hem kan zien. En blijf er blokken aan toevoegen om jullie gezin sterk te maken!

Schrijf enkele ideeën van jezelf op de lege blokken.

De doop is het startpunt van de reis van een discipel.

President Dieter F. Uchtdorf
Tweede raadgever in het Eerste Presidium
Uit de algemene oktoberconferentie van 2013

Ouderling
Terence M. Vinson
van de Zeventig

Wat vind je erg moeilijk om te doen?
.....

Hoe kun je je hemelse Vader om hulp vragen om iets moeilijks te doen?
.....

Wie kun je nog meer om hulp vragen?
.....

De kei verplaatsen

Er was eens een jongetje dat het zand achter zijn huis glad probeerde te strijken, zodat hij er met zijn autootjes op kon spelen. Maar er stond een grote kei in de weg. Het jongetje duwde en trok uit alle macht. Maar hoe hard hij het ook probeerde, de kei bewoog niet.

Zijn vader keek een tijdje toe.

Toen zei hij tegen zijn zoon: 'Je moet ál je kracht gebruiken om zo'n grote kei te verplaatsen.'

De jongen antwoordde: 'Ik héb al mijn kracht gebruikt!'

Zijn vader corrigeerde hem: 'Nee, hoor. Je hebt mij nog niet om hulp gevraagd!'

Samen bogen ze zich over de kei en verlegden die zonder moeite.

De Heer wil dat wij een beroep op Hem doen en Hem vertrouwen om onze problemen te helpen oplossen. Dan voelen we zijn liefde vaker, sterker, duidelijker en persoonlijker. Dan worden we één met Hem en gaan we meer op Hem lijken. ■

Uit: 'Dichter tot God komen', Liahona, november 2013, p. 105.

Ik ben Dria uit de Filipijnen

*Mabuhay, Kaibigan!**

Uit een interview door Amie Jane Leavitt

Heb je er wel eens van gedroomd om op een eiland te wonen? Dit is Alejandria, maar haar familie en vrienden noemen haar kortweg Dria. Ze woont op het eiland Cebu in de Filipijnen met haar moeder, vader en twee zussen. Ze heeft ook een oudere broer, maar hij is overleden voordat Dria was geboren. 'Ik weet dat hij nog steeds bij ons gezin hoort en dat ik hem later weer zal zien omdat het gezin eeuwig is', zegt ze. ■

** 'Hallo vrienden!' in Tagalog.*

Ik hou erg van dansen. Ik ben balletdanseres. Volgend jaar hoop ik naar het volgende niveau, pointe, te gaan. Dat betekent dat ik speciale balletschoenen moet dragen waarmee ik op mijn tenen kan dansen.

De Filipijnen bestaat uit meer dan zeventuizend eilanden, zodat er veel mooie plekjes zijn om te bezoeken. Wij wonen dicht bij het strand en ik speel graag in de oceaan. Ik vind zwemmen heel leuk. En ik heb het mezelf aangeleerd!

Ik ga met de rest van het gezin graag naar verschillende stranden toe. We zijn ook een keer op Palawan geweest — een eiland met de grootste ondergrondse rivier ter wereld. Ik ging daar duiken met mijn snorkeluitrusting en zag allerlei kleurrijke vissen.

Op een dag zeiden sommige klasgenootjes op school dat mormonen niet in God geloven. Ik vertelde hun dat we dat wel doen. De volgende dag nam ik wat uitdeelkaartjes mee met een plaatje van Jezus op de voorkant en de geloofsbekentissen op de achterkant. Toen mijn klasgenootjes naar het plaatje keken en iets over ons geloof lazen, waren ze blij om te weten dat we in God geloven.

IK KIJK GRAAG NAAR DE TEMPEL

Wij hebben het geluk dat we dicht bij de Cebu Citytempel (Filipijnen) wonen. Ik was in de gelegenheid om de tempel vóór de inwijding van binnen te bezichtigen. Het is zo'n mooie, vredige plek. Ik ben dankbaar dat ons gezin dankzij tempels voor eeuwig samen kan zijn.

KLAAR OM TE VERTREKKEN!

Dria's tas is gepakt met enkele van haar lievelingsspulletjes. Welke van die dingen zou jij in je tas doen?

Denken aan Jezus

Mabel Jones Gabbott

Ik ben het liefst zo stil als een muis,
Als ik denk aan Jezus, daar aan het kruis,
En aan alles wat Hij heeft gedaan.
Ik laat dan rustig mijn gedachten gaan.

Ik denk aan zijn liefde,
waar Hij ook was,

En aan de kinderen
die Hij riep en genas.

Ik zit dan rechtop in mijn stoel,
En luister rustig met een heerlijk gevoel.
Ik kan dat heel goed, al ben ik nog klein,
Want denken aan Jezus, dat vind ik heel fijn. ■

EEN BIJZONDER MOMENT OM AAN JEZUS CHRISTUS TE DENKEN

De avondmaalsdienst is een bijzonder moment om rustig aan de Heiland te denken.

Jezus liet Zich in de Jordaan dopen.

Jezus genas mensen.

Jezus hield van de kinderen.

Jezus leed en stierf voor ons.

Jezus verrees op paasochtend uit de dood.

Dankzij Jezus zullen wij ook weer leven!

Teken hier
jezelf of
plak er een
foto van
jezelf in.

HOOP PUTTEN UIT DE TOEKOMST

Stan Pugsley

Op 12 september 2001 liepen mijn vrouw en ik te ijsberen in een ziekenhuis in Tucson (Arizona, VS). We waren daar vol spanning in afwachting van de geboorte van onze zoon. Op onze televisie en alle andere televisies in het gebouw waren constant beelden uit New York City van de dag ervoor te zien — beelden van de puinhopen van de twee ingestorte torens die tot voor kort de skyline van die stad hadden bepaald. De beelden, die urenlang werden uitgezonden, wekten bij ons een gevoel van wanhoop op. Het leek erop dat je een baby niet op een slechter moment op de wereld kon zetten — een wereld die er zo donker en dreigend uitzag.

De volgende ochtend werd ons zoontje in alle vroegte geboren. Met ons kleintje in de armen dacht ik aan de verschrikkelijke gebeurtenissen van de afgelopen paar dagen. Die deden me denken aan de branden in Yellowstone National Park in 1988. De vlammen hadden ruim driehonderdduizend hectare bos verteerd. Het park leek volkomen verwoest. In de nieuwsbeelden waren alleen geschroeide aarde en dikke, zwarte rook in de lucht te zien. Met geen mogelijkheid kon de mens snel terugbrengen wat verloren was gegaan. Ook de onvermoeide, vernieuwende levenskracht van de natuur zelf leek niet tegen de vernietigende kracht van het vuur opgewassen.

Toch was er het volgende voorjaar sprake van een stil wonder — kleine planten en

Dezelfde stormen die ons teisteren en dreigen te overmeesteren, verspreiden ook de zaadjes van verandering en groei.

bloemen begonnen door de geblakerde grond heen te breken. Beetje bij beetje sproten er steeds meer bloemen en struiken en bomen uit de aarde voort. De wedergeboorte van het park verliep langzaam en vol kleine, heerlijke details. De resultaten waren na verloop van tijd opzienbarend.

Op angstige momenten die ons lijken te verteren als de felle branden van Yellowstone, wanneer we niet meer kunnen geloven en hopen, moeten we onthouden dat zich een kalme, vaste grondslag onder ons bevindt die veel sterker is dan welke kwade invloeden ook die op ons inwerken. Helaman legt uit wat dit fundament is, namelijk 'de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon Gods'. Als wij in Hem verankerd zijn, dan geldt dat 'wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn hevige storm u zullen striemen, die geen macht over u zullen hebben om u neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen' (Helaman 5:12).

Als we met de vurige krachten van het kwaad en verleidingen in de wereld te maken krijgen, denken we misschien dat de eenvoudige invloed van het evangelie daarbij verbleekt en geen schijn van kans maakt. Twijfel en wanhoop slaan wellicht toe terwijl we vruchteloos wachten tot zaken rechtgezet, pijn verzacht en vragen beantwoord worden. Dezelfde stormen die ons teisteren, verspreiden echter zaadjes van verandering en groei. En de immense kracht van het evangelie werkt gestaag onder de bodem van ons aardse bestaan aan talloze zaadjes van hoop en leven. ■

De auteur woont in Arizona (VS).

ILLUSTRATIE ROBERT T. BARRETT

HOWARD W. HUNTER

Howard W. Hunter werd op zijn vijftiende **kroonverkenner** (de hoogste onderscheiding in een prestatieprogramma voor jongemannen). Hij was veel met **genealogie** bezig en vaak in de genealogische bibliotheek van de kerk te vinden. Ook ging hij graag op familiebezoek. Als apostel koos hij mede de plek voor het **Brigham Young University Jerusalem Center**. Als president van de kerk moedigde hij de leden aan om vaak naar de tempel te gaan. Twee maanden voor zijn dood wijdde hij de **Bountifultempel (Utah)** in.

Ook in deze uitgave

VOOR JONGVOLWASSENEN

Als je oog alleen op

mijn eer is gericht

p.40

Jongvolwassenen uit de hele wereld overwegen wat het betekent om het voorbeeld van de Heiland te volgen en fatsoenlijk te leven.

VOOR JONGEREN

Is de maan groen? Was de landing op de maan niet echt? Doe deze quiz en ontdek het verschil tussen Gods waarheid en Satans leugens.

WAAR of NIET WAAR

p.64

VOOR KINDEREN

‘Dat is een makkie, opa!’

Zou je verrast zijn als je erachter kwam dat je het hele Boek van Mormon in anderhalve dag kunt uitlezen?

p.67

